

ப்ரார்த்தனா

Savitri

B H A V A N

ஆய்வுக் குறிப்புகள் எண். 24

ப்ரார்த்தனா அச்சிட்டு வெளியிடுபவர் : சாவித்ரி பவன், ஆரோவில்

சாவித்ரி பவன்

ஆரோவில் 605 101

தமிழ்நாடு, இந்தியா

தொலைபேசி: 0091 (0)413 2622922

மின்அஞ்சல்: savitribhavan@auroville.org.in

www.auroville.org/index/savitribhavan.htm

இவ்வெளியீடு ஸ்ரீ அரபிந்தோ பன்னாட்டு கல்வி ஆராய்ச்சி
மையத்தின் (SAIHER) நிதியுதவியினால் பிரசுரிக்கப்படுகிறது.

*This publication has been funded by SAIHER
(Sri Aurobindo International Institute of Educational Research)*

இப்புத்தகத்தில் வெளியிடப்பட்டுள்ள புகைப்படங்கள்,
ஸ்ரீ அரவிந்தர், ஸ்ரீ அன்னை ஆகியோரின் வாசகங்களை மறுபதிப்பு
செய்ய அனுமதித்த ஸ்ரீ அரபிந்தோ ஆசிரம அறக்கட்டளை மற்றும்
அறங்காவலர் ஆகியோருக்கு எமது மனமார்ந்த நன்றி

ஆங்கில இதழாசிரியர் ஷ்ரத்தாவன்
தமிழில் தனலட்சுமி, சாவித்ரி பவனுக்காக

வடிவமைப்பு : ப்ரிஸ்மா, ஆரோவில், prisma@auroville.org.in

அச்சிட்டோர் : ஆரோவில் பிரஸ், ஆரோவில்

ஆகஸ்ட் 2015

பொருளடக்கம்

நான் கூறிய சொல்லை அழிக்கவே முடியாது	4
பிரேமா நந்தகுமார்	
சாவித்ரி - வாழ்விற்கு ஒரு வழிகாட்டி	12
புவனசுந்தரி	
சாவித்ரியின் முதல் வரி.....	28
சாவித்ரி விளக்கம் 11	29
ஷ்ரத்தாவன்	
சாவித்ரிபவன் செய்திகள்	50

A Seer was born, a shining Guest of Time

காலக் கடவுளின் மின்னிப் பொலிந்திடும்
அதிதி ஒருவனாய் அவதரித் தனனே.

இப்புதைப்பததைப் பற்றி அன்னையின் கருத்து:
அவருடைய இயல்பில் தானாகவே செயலாற்றுகிற தன்மை,
புத்துணர்வு, மேலும் ஏதோ ஒரு கள்ளமிலாத் தன்மையுடன் அவர்
இவ்வுலகிற்கு வந்தார். அவருடைய அக ஜீவன் மேற்பரப்பில்
இருக்கிறது. இவ்வுலகைப் பற்றி அவருக்கு எதுவும் தெரியவில்லை.

நான் கூறிய சொல்லை அழிக்கவே முடியாது

பிரேமா நந்தகுமார்

மாத்ர தேசம் திரும்பி வந்த சாவித்ரி தன் பெற்றோருடன் நாரத மகரிஷி இருப்பது கண்டு அனைவரையும் வணங்குகிறாள். அவள் சென்ற காரியம் பற்றி அசுவபதி கேட்கிறார். சால்வ தேசத்தின் விளிம்பில் உள்ள கானகத்தில், நாடிமுந்த த்யமத்சேனர் வசிக்கிறார். அவரது மகன் சத்தியவானை தனது மணவாளனாக வரித்துவிட்டதாக சாவித்ரி கூறுகிறாள். அவள் சொல்வதைக் கூர்ந்து கவனிக்கிறார் அசுவபதி. அவர் மகா யோகி. நாரத முனி போன்று முக்காலங்களையும் அறிந்தவர். சாவித்ரி "சத்யவான்" எனும் பெயரைக் கூறியதும் அசுவபதி மகாராஜாவுக்கு ஓர் அனுபவம் ஏற்பட்டதாம். நாம் அனைவரும் மனோமய உலகத்தில்தான் இருக்கிறோம். அசுவபதியோ கடுமையான தவமியற்றி மனோமய உலகங்களுக்கு மேலே உள்ள அதிமானச உலகங்களின் அனுபவம் பெற்றவர். அதனால் அகநோக்கில் ஒரு காட்சி கண்டார். சத்தியவான் எனும் பெயரின் மேல் இருண்ட நிழல் படரக் கண்டார். அப்பொழுது ஒரு பேரொளி அந்த நிழலை விரட்டிச் செல்வதும் கண்டார். தன் பெண்ணின் கண்களைக் கூர்ந்து கவனித்தவாறு சொன்னார்.

"நன்கு செய்தனை. நீ தேர்ந்தவரை நான் ஆமோதிக்கிறேன். இவ்வளவுதான் என்றால் அனைத்தும் நன்மையே. இன்னும் உண்டென்றாலும் அதுவும் நன்மையே பயக்கும். மனிதனுக்கு நன்மை, தீமை எனத் தோன்றிடினும் மறைபொருள் நன்மைக்கே செயற்படும். நமது விதி இரட்டைப்பொருளில் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. இயற்கையின் எதிர் மறைகளால் இறைவனிடம் செல்கிறோம். இருளிலிருந்து ஒளியின் பக்கம் எப்போதும் செல்கிறோம். மரணமே அமரநிலைக்கு அழைத்துச்செல்லும் பாதை. வாழ்க்கையில் தோல்வி கண்டோர் போச்சுது போச்சுது என்பர். ஆனால் முடிவில் வெற்றி கொள்வது அந்தமில்லா நன்மையே."

இச்சமயம் நாரதர் ஏதோ பேச ஆரம்பிப்பது கண்டு, அவர் கூறப்போவதை மகாராஜா தடுத்துவிடுகிறார். குருடர்களுக்கு

பயங்கரத்தைக் காணக்கூடிய பார்வை தந்து பயனில்லை. மகரிஷி அனைத்தும் அறிந்தவர். மானிடர் அப்படி அல்ல. வருங்காலத்தை தெரிந்து கொண்டால் அவர்களால் தாங்கமுடியாது. இது வைகுண்டமுமல்ல, கைலாசமுமல்ல. பூமியில் மானிட ஜன்மம் அடைந்தபின், துன்பமே தொடர் காட்சி என்பது மகரிஷி அறியாரோ? வரப்போகும் துன்பம் பற்றி வேறு தெரிந்து கொள்ள வேண்டுமா என்ன? மவுனமே நன்று என்றெல்லாம் சொல்வதை அனைவரும் கேட்கிறார்கள். நாரத மகரிஷி மவுனமாக இருந்துவிடுகிறார்.

அரசன் கூறியதும் நாரதர் மவுனமாகிவிட்டதும் அரசிக்குப் புரிந்தும் புரியாத புகை மூட்டம் போல் இருக்கிறது. மகரிஷி ஏன் தனது குழந்தையை ஆசீர்வதிக்கவில்லை? மணமகனிடம் ஏதேனும் குறையிருக்குமோ? அன்னையின் நெஞ்சம் பதைக்கிறது. ரிஷியிடமே சொல்கிறாள், அவர் வந்த நேரம், நல்ல நேரம் மகிழ்ச்சியான செய்தியுடன் மகள் வந்துவிட்டாள். அவளது வாழ்வில் அனைத்து சௌபாக்கியங்களும் பெற்று பல்லாண்டு வாழ்ந்திட அவர் ஆசிகள் வழங்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறாள்.

“ஐயனே! இவ்விரு தாரகைகள் மகிழ்ச்சியுடன் இணைவதை தங்களது தெய்வீகக்குரல் ஆசீர்வதிக்கட்டும்.
நாம் அறியாத எண்ணங்களின் துயரங்களைக் கூறி அவற்றையே உண்மையாக்கிவிட வேண்டாம்.
இங்கு நடுங்குவதற்கு ஏதுமில்லை. துயரம் தன் பயங்கர முகத்தால் அன்பைப் பார்க்காது.
கூட்டத்தில் ஓர் அபூர்வ ஆன்மா, சத்தியவான்.
ஆயிரத்தில் ஒருவன் சத்தியவான்.
சாவித்திரியால் தன் துணைவனாக வரித்த சத்தியவான் மனிதர்களிடையே மகிழ்வாக இருப்பான்.
கானகமே அவளது அரண்மனையாகும்.
இங்கு தன் அரியணையைவிட்டுச்சென்று தான் வாழுமிடத்தை விண்ணாக மாற்றுவாள்.
அக்கானகக் குடில்கள் பெரும்பேறு பெற்றன.”

பிறந்து வளர்ந்த சொகுசுகளை விட்டு கானகத்தில் வாழப்போகும் தன் மகளின் தீர்மானம், மாசற்ற காதல் எல்லாமே ராணிக்கு மிகவும் பெருமையாக இருக்கிறது. ஆனால் ராணி நாரதரை விடுவதாகவும் இல்லை. நல்லதோ, தீய செய்தியோ, எதுவாயினும் அவர் முழுமையாகச் சொல்லிவிட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறாள்.

“மனிதனது மனத்தில் நிழலொன்று அழுத்துகிறது. அவனை ஆனந்தமாக இருக்க விடுவதில்லை. என்ன வருமோ என்ற பயத்தில் நாட்கள் செல்கின்றன. கண்ணுக்குத் தெரியாத பாசக்கயிறு விதியின் கையில், அதிருஷ்டம் காட்டும் இன்பத்தின் விளிம்பில் சுட்டுகிறது. வாழ்க்கையில் காணும் இன்பமான புன்னகையில் தெய்வங்கள் சிரிக்கின்றனவோ என்று ஒரு கவலை. ஒரு வேளை பயங்கர விதி இங்கு பின்பற்றுகிறது என்றால் அதைச் சொல்லிவிடுங்கள். எப்படியோ காப்பினை தேடி விதியின் பாதையிலிருந்து விலகி நிற்போம்.”

நாரத மகரிஷிக்கு உண்மையை சொல்வதற்குத் தயக்கம். வரப்போவதை முன்னே தெரிந்து கொள்வதால் என்ன இலாபம்? தன்னையும்றியாமல் விதியின் பிடியில் நழுவிப் போக வேண்டிய கட்டாயம் இருக்கும் போது, இப்பொழுதே அந்த வேதனை அனுபவிக்க வேண்டியதில்லை என்கிறார். இங்கு நாரத மகரிஷி சொல்வது எல்லாம் ஸ்ரீஅரவிந்தரின் இணையிலா கவிதையாக மலர்கிறது. முன்பின் தெரியாத சக்தி பிடரியைப் பற்றித் தள்ளும் போது, மனிதனால் செய்வதென்ன? முகமூடி அணிந்த மனிதன் போலல்லவா மனித வாழ்க்கை? ஆன்மாவைவிட உயிரின் சக்தி தூக்கலாக இருப்பதால், இனம்புரியாத ஆற்றல் அதனைத் தள்ளிச் செல்கிறது. அந்த ஆற்றல் கேட்பதை மனிதனால் மறுக்க முடியாது. அந்த சக்தி தன் இலக்கை நோக்கிச் செல்கிறாள், அதனால் நமது கண்ணீரும் பிரார்த்தனையும் அவளை திசை மாற்ற முடியாது. “இறைவனின் வில்லிலிருந்து பாய்ந்துவரும் அம்பு அவள் அல்லவா?”

சாவித்ரியின் அன்னைக்கு இதயத்தைத் துளைத்தது போலாயிற்று. ஒரு வேளை காலம் காலமாக பெண்களுக்கு ஏற்படும் சாபக்கேடு தன் அருமை மகளுக்கா? இனிமையே உருவான அவளது பெண்ணிற்கு கண்ணீர்தான் வாழ்வா? மாத்தர தேசத்தின் அரசி சாமானியப் பெண் அல்ல. உயர்ந்த அறிவு நிலை அடைந்தவள். அசுவபதியின் இராணி எப்பொழுதும் சாந்தமாக, அறிவார்ந்தவளாக இருப்பவள். ஆயினும் அவளும் பெண். அதுவும் தாய். தாய்ப் பாசத்திற்கு இணையானதொன்று உலகில் இல்லை. மாற்ற முடியாத விதியினை எண்ணி அயர்ந்தாள். தர்மதேவனை வேண்டினாள், கோபமாக அவனை வெறுத்தாள். தனது இயற்கையான அமைதி நிலையிலிருந்து பிறழ்ந்து, அறிவற்ற சாமானியப் பெண்ணாக படைப்பவனை தாக்கினாள்:

“இருண்ட அருளற்ற காட்டிடையே இவள் வழியில்
எந்த விதி வந்து இடை புகுந்தது?
சால்வ தேச அரசகுமாரன் உருவத்திலே
எந்த ஒரு கொடுமை வந்து புன்னகைத்தது?
அவளது போன ஜன்மத்தில் நடந்த எதற்கோ
இப்பொழுது பழி வாங்க வந்த எதிரியோ?
தனக்கே தெரியாமல் இவளை இழுத்தான் போலும்.
காலத்தின் போக்கினிலே குருடராய் செல்லும் நாம்
காதலும் வெறுப்பும் இணைந்ததில் சிக்குகிறோம்.
நம் நாட்கள் பயங்கரமான சங்கிலியின் இணைப்புகளே.”

இப்படித்தான் வேதனையை, கையறு நிலையை, கோபமான
வார்த்தைகள் மூலம் அரசி விவரிக்கிறாள். நாம் மறந்து போன
தவறுகளை தெய்வங்கள் தமக்கு சாதகமாக்கிக் கொள்கின்றன.
இந்த அதிஅற்புதமான, அழகு நிறைந்த உலகினைத் தோற்றுவித்தது
யார்? விதி எதுவோ, அதை விவரமாக விளக்கும்படி ரிஷியைக்
கேட்டுக் கொள்கிறாள். அறிந்த பயங்கரத்தைவிட அது குறித்து
நடுங்குவதுதான் பெரும் கேடு. நாரதர் என்ன செய்வார்? சாவித்ரியின்
மனோ தைரியத்தை மேலும் பலப்படுத்த வேண்டிய தருணம் வந்து
விட்டது. இவ்வுலகத்தை மாற்றியமைக்கும் நேரம் வந்து விட்டது.
விதியின் வழிக்கு விடுதலை தருவது போல நாரதர் கூறினார்:

“உண்மையைக் கேட்கின்றனை. நான் உண்மையைச் சொல்வேன்.
சாவித்திரி தேர்ந்துள்ள அவ்விளைஞன் மண்ணும் விண்ணும்
ஒன்று சேர்ந்த நிலையில் தோன்றியவன் எனலாம்.
இயற்கையின் கம்பீரமான முன்னேற்றம் போன்ற உடல்.
சொர்க்கத்தின் அமைதியில் தோன்றிய மாமணி.
சத்தியவானது ஆன்மா இனியது; எல்லையற்ற
பரம்பொருளின் கதிர் காட்டும் ஒளி வீச்சு.
மகிழ்ச்சியின் இராகம் கேட்டு விழித்தெழும் மௌனம்.
அவனது நெற்றியில் தெய்வீகம், ராஜகம்பீரம்.
அவனது கண்களிலோ ஆனந்தமய உலகின் நினைவுகள்.”

இப்படி ரிஷியின் வர்ணனை தொடர்கிறது. சாவித்ரிக்கு வெகு
பொருத்தமான வரன் என்பதில் எள்ளளவும் சந்தேகமில்லைதான்.
அவன் பேசும்போது ஆன்மிக உண்மைகளே வெளிப்படுகின்றனவாம்.
சத்யவானது உயர்வினைப் பற்றி ஒரு சொற்பொழிவே ரிஷி
செய்துவிடுகிறார். வியாசரும் அப்படித்தான். மகாபாரதத்தில் நாரதர்
வர்ணனையைப் படிக்கிறோமே!

ஸாங்க்ருதே ரந்திதேவஸ்ய ஸ்வசக்த்யா தானத: ஸம:
பிராமணிய ஸத்யவாதீச சிபிரைரௌசீனரோ யதா
யயாதிரிவ சோதார: ஸோமாவத் பிரியதர்சன:¹

இதிஹாச புராணங்களில் வரும் கதை மாந்தர்கள் பலரை இங்கு நாரத மகரிஷி நினைவு கூறுகிறார். அசுவினி தேவர்கள் போல் அழகன். நனறாகப் பேசுவான். இந்திரியங்களை அடக்கியவன். அவனைப் பற்றி அனைவரும் உயர்வாகவே பேசுகிறார்கள் என்று முடித்தார். பின் இனி என்ன கவலை? ஒரு வேளை அவனிடம் ஏதேனும் தீய குணம் இருந்தால் அதையும் சொல்லலாமே என்றார் அசுவபதி மகாராஜா. அடாடா! ஒரே ஒரு தோஷம்தான் அதை நம்மால் மாற்றவும் முடியாது. அல்பாயுசு என்பதுதான் அந்த தோஷம். இன்னும் ஒரு ஆண்டில் அவன் மரித்துவிடுவான் என்று ரிஷி சொல்கிறார். அரசனும் சாவித்ரியை வேறு மணமகனை வரிக்குமாறு கூறுகிறான். சாவித்ரி மறுத்துவிடுகிறான். வியாச பாரதத்தில் சாவித்ரி சொல்வாள்:

“நீண்ட ஆயுளுள்ளவன் ஆனாலும், குறைந்த ஆயுளுள்ளவன் ஆனாலும், குணமுள்ளவன் ஆனாலும், குணமில்லாதவன் ஆனாலும் என்னால் கணவன் ஒரு தடவை வரிக்கப்பட்டுவிட்டான். நான் இரண்டாமவனை வரிக்கமாட்டேன்.” (ஸக்ருத் வ்ரதோ மயா பார்த்தா ந த்விதீயம் வருணோம்யஹம்)

ஸ்ரீஅரவிந்தரின் சாவித்ரி மகாகாவியத்திலும் இப்படியே சம்பாஷணை முன்னேறுகிறது. சத்யவானை மிகவும் உயர்வாக வர்ணித்த நாரதர் ஓராண்டு கழியும் நேரம் இந்த அமிருதமான இளைஞன் நிலவுலகை விட்டுச் சென்று விடுவான் என்றும் சொல்கிறார்.

“வானத்தின் மேன்மை மண்ணிற்கு வந்தது. ஆனால் அதன் ஆற்றலை மண்ணால் தாங்க முடியவில்லை. பன்னிரண்டு மாதங்களே அவனுக்கும், அவளுக்கும்: மீண்டும் இந்த நாளில் சத்யவான் மரணம் உறுதி.”

சாவித்ரியின் அன்னை கொதித்து எழுகிறாள். சத்யவானின் விதிக்கு என் குழந்தைதான் பலியாக வேண்டுமா? மீண்டும் தேரில் ஏறிச் சென்று வேறு மணமகனைத் தேர்ந்தெடுத்துக் கொள்ளுமாறு சாவித்ரியிடம் சொல்கிறாள்.

¹ “தனது சக்திக்குத் தக்கபடி கொடுப்பதில் சங்க்ருதிக்கு புத்திரனான ரந்திதேவனுக்கு ஒப்பானவன். உசீனரகுமாரனான சிபியைப் போலப் பிராமணர்களுக்கு நலத்தைச் செய்பவன். உண்மை சொல்பவன். யயாதியைப் போல் பெருந்தன்மையானவன். சந்திரனைப் போல் இனிய தோற்றமுள்ளவன்.”

“எனக்கு இறைவனின் அருள் வேண்டாம், இதென்ன கேலி! தனது கோப்பையிலே இன்பமெனும் மதுவேந்தி சிறிதளவு இன்பம் தரும் மரணதேவன் இருக்கட்டும். உன் ரதத்தில் ஏறி மீண்டும் செல்வாய், சாவித்திரி! மக்கள் வாழுமிடங்களுக்கு மீண்டும் செல்வாய். காட்டின் பச்சைப்பசேலென்ற அழகினிலே உன் செவிகள் தவறான குரலை கேட்டது போலும். மீண்டும் ஒரு தேர்வு செய்வாய். விதி அழுத்தும் இந்த சிரசு உனக்கு வேண்டாம். இந்த அற்புத மரத்தை மரணதேவன் வெட்டப்போகிறான்...”

ஆனால் சாவித்திரி நடுங்கவில்லை, அச்சப்படவில்லை. அவள் குரல் சீராக ஒலித்தது. அவளது திருமுகம் உருக்கினால் வார்க்கப்பட்டது போல் திடமாகக் காணப்பட்டது.

“என் இதயம் தேர்ந்தது. மீண்டும் தேர்வு செய்யாது. நான் கூறிய சொல்லை அழிக்கவே முடியாது. அது கடவுளின் பதிவேட்டில் எழுதப்பட்டது. உண்மையைக் கூறியபின், இவ்வுலகத்திலிருந்து மறையும், மனம் மறந்துவிடும், ஆனால் காலத்தின் நினைவுகளில் அது என்றும் ஒலித்தவாறு இருக்கும்.”

தான் சத்யவானை மணாளனாக வரித்தபின், மேலே பேச்சிற்கே இடமில்லை. அவளது இதயம் அல்லவா சத்யவானுடன் இணைந்திருக்கிறது? இந்த புனித இணைப்பு எனும் கையெழுத்தை எந்த விதியால் மாற்ற முடியும்? இந்த முத்திரையை விதியாலோ, மரணதேவனாலோ, காலத்தாலோ அழிக்கமுடியாது. அகத்தில் ஒருங்கிணைந்துவிட்டவர்களை யாரால் பிரிக்கமுடியும்?

“மனம் எங்களது உடலைப் பிரிக்கலாம்; ஆன்மாவை அல்ல. அவன் இறந்தால் எனக்கும் சாகத்தெரியும். விதி தன்னால் ஆனதைச் செய்யட்டும். நான் சாவை விட பலசாலி, விதியைவிட உயர்ந்தவள். என் காதல் உலகம் சென்ற பின்னும் இருக்கும். என் மன உறுதி கண்டு விதி பின்வாங்கும். விதியின் சாஸனம் மாறலாம், என் ஆன்ம பலம் மாறாது.”

அன்னையின் நெஞ்சம் இதை ஏற்கவில்லை. தன் தலையில் தானே மண்ணை வாரிப் போட்டுக் கொள்வது போல் அல்லவோ மகள் பேசுகிறாள்? தன் பெண்ணின் நல வாழ்விற்காக எத்தனை

எத்தனை மனக்கோட்டைகள் கட்டியிருந்தாள்! அனைத்தும் பாழ்! மகளிடம் கண்ணீர்மல்க கெஞ்சுகிறாள். இப்புவி வாழ்வில் நிரந்தரம் என்று ஏதுமில்லையே! சாவித்ரி வரித்த மணாளன் அவளுக்கு முன்பின் அறிமுகம் இல்லாதவன்தானே! அதுபோல சில மாதங்களில் மறைந்து போவான். அதனால் நமக்களித்த ஒரு சில நாட்களில் நாம் மகிழ்ச்சியைத் தேட வேண்டாமா? ஆடலரசனின் சுழற்சியில் நாமும் சுழல்கிறோம், விதியை எதிர்த்து நின்று பயனில்லையே! ஒரு கணத்தில் தோன்றிய ஆசைக்காக வாழ்வை பணயம் வைக்கலாமா? சாவித்ரி சொல்வதெல்லாம் தேவர்கள் சொல்லலாம். மனிதர்களுக்கு விதியை எதிர்த்துப் பேச சக்தி கிடையாது.

“மனிதர்கள் போல் நீ யோசிக்க வேண்டும்
தேவர்கள் போல் பேச வேண்டாம்
மாக்களைவிட உயர்ந்துவிட்ட மனிதன்
இன்னும் தேவர்கள் அளவு உயரவில்லை.
பகுத்தறிவு ஒன்றே அவனுக்கு உள்ள ஆயுதம்.
பசுக்களும் பறவைகளும் போல் அறிவின்றி
அவன் நடமாடவில்லை. சடப்பொருள் போல
அவன் அசைவின்றியும் இல்லை. அரக்கர் போல,
தேவர்கள் உலகினை அடைய ஆத்திரம் இல்லை.
நரகத்தின் எல்லையை தாண்டவும் விழையவில்லை.
அவர்கள் மீண்டும் மீண்டும் விதியுடன் மோதுகின்றனர்.
அப்படியே அடிபட்டு, அழிவுற்று வீழ்ந்து மாய்கின்றனர்.
பகுத்தறிவு உள்ள மனிதன் தன் பாதையை அறிகிறான்.
பகுத்தறிவு காட்டும் ஒளியில் மெல்ல நடக்கவேண்டும்.”

அரசி மீண்டும் சொல்கிறாள். அழகன் என்பதற்காக அல்பாயுசுக்காரனான சத்யவானை மணக்காதே!

சாவித்ரியின் கலக்கமற்ற கண்கள் அவளது தன்னம்பிக்கையை முன் வைத்தன.

“என்னுடைய சக்தி ராக்ஷச சக்தி அன்று; இது இறை சக்தி. என்னுடைய வாழ்வின் இனிய தளத்தை எனக்கு அப்பால் வேறு ஒரு மனிதரின் உருவத்தில் கண்டுவிட்டேன். மாற்றமில்லாத அன்பின் ஆன்மாவைப் பார்த்துவிட்டேன். இனி தனிமையில் நன்மைகளை எப்படி ஏற்பேன்? முடிவற்ற நம்பிக்கையின் உதவியுடன் என் ஆன்மா என்னுள்ளிருந்து தன் உறக்கத்தை விட்டு எழுந்தபின்

வெண்மையான தூய அமைதியை இனி ஏற்படுத்தப்படி?
 ஓராண்டுதான் மணவாழ்வு என்றால் அதுவே போதும்.
 ஆனால் என் விதி சில நாட்கள் வாழ்ந்து, காதலித்து,
 பின் மரணமடைவது அல்ல என்பதை உணர்கிறேன்.
 எதற்காக என் உயிர் இவ்வுலகில் வந்துதித்தது. நான் யார்,
 என் அன்பன் யார் என்பதெல்லாம் நான் அறிவேன்.
 அழிவற்ற என் ஆன்மா அவனைக் கண்டு உணர்ந்தது.
 சத்யவான் மூலம் இறைவனே என்னிடம்
 புன்னகைப்பது கண்டேன். ஒரு மனிதனது முகத்தில்
 அழிவற்ற இறைவனைக் கண்டுவிட்டேன்.”

இதற்கு மேல் சொல்வதற்கு ஒன்றுமில்லை. வியாசரின் சாவித்ரியும்
 இப்படியே பேசினாள். நான் இரண்டாமவனை வரிக்கமாட்டேன்
 என்றுவிட்டாள் அல்லவா? நாரத மகரிஷியும் அசுவபதி
 மகாராஜாவும், அவரது ராணியும் வாயடைத்துப் போனார்கள்
 என்று பர்வத்தை ஸ்ரீஅரவிந்தர் நிறைவு செய்கிறார்.

“அவர்களில் ஒருவராலும் அவளது சொற்களுக்கு
 எதிராகப் பேச முடியவில்லை. மவுனமாக அமர்ந்து
 விதியின் கண்களை நோக்கியவாறு இருந்தனர்.”

(கட்டுரையில் காணும் சாவித்ரி காவிய வரிகளின் மொழிபெயர்ப்பாளர், என்
 அன்னையார் திருமதி பத்மாஸனி)

The English of Savitri

இப்புத்தகம் சாவித்ரி பவனில் ஆகஸ்ட் 2009 முதல் அக்டோபர்
 2010 வரை ஷ்ரத்தாவன் நடத்திய வகுப்புகளின் ஒலியாக்கம் ஆகும்.
 இப்புத்தகம் சாவித்ரி நூல் ஒன்றின் ஐந்து காண்டங்களையும்
 உள்ளடக்கியது. இன்வொகேஷன் வாசகர்களுக்கு இதைப்
 பற்றிய அறிமுகம் தேவையில்லை. ஆனால் இக்கட்டுரைகள்
 இன்வொகேஷன் இதழில் வெளிவந்திருந்தாலும் இந்தப்
 பதிப்பில் அவை முழுமையாக திருத்தம் செய்யப்பட்டு
 வெளியிடப்பட்டுள்ளது. ‘ஸ்ரீஅரவிந்தரின் தீர்க்க திருஷ்டியின்
 பரம வெளிப்பாடு’ என அன்னையால் அழைக்கப்பட்ட
 இக்காவியம் முதன் முறையாக அனைவரும் எளிதாக சாவித்ரியை
 புரிந்து கொள்ளும் நோக்கத்துடன் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

526 பக்கங்கள் விலை: ரூ. 500 ISBN 978-93-82474-00-5

சாவித்ரி - வாழ்விற்கு ஒரு வழிகாட்டி

(புவனசுந்தரி சுதர்ஸன் 20.4.2014 அன்று கோயமுத்தூர் மையத்தில் ஆற்றிய உரை)

“தெய்வீக அன்னைக்கு வணக்கம்” — அனைவருக்கும் இனிய காலை வணக்கம். இனிய புத்தாண்டு வாழ்த்துக்கள்.

அன்பர்களே, இந்துக்களுக்கு பகவத்கீதை போலும், கிறித்துவர்களுக்கு பைபிள் போலும், முகமதியர்களுக்கு குரான் போலும், பூரணயோகம் பயிலும் நம் அனைவரும் படித்துப் புரிந்து கொள்ளவும், இந்த யோகத்தில் வெற்றிகரமாக நடைபோட்டுச் செல்லவும் உறுதுணையாய் இருப்பது “சாவித்ரி” ஆகும். இதை நான் சொல்ல வேண்டிய அவசியமேயில்லை, சாதகர்கள் எல்லோருமே அறிவார்கள்.

பகவான் சாவித்ரியைப் பற்றி சாதகர் ஒருவருக்கு எழுதியுள்ள கடிதத்தில் கூறியிருப்பது:

”சாவித்ரி இப்போது மிகப் பெரியதாய் நீண்டு வளர்ந்து விட்டது. அது முன்பு நீ பார்த்ததைப் போல் இல்லை. புதியவடிவில் சாவித்ரி பரமன் மற்றும் வாழ்க்கையைப் பற்றிய தத்துவங்களை கவிதை வடிவில் சொல்லும். மூலக்கவிதையில் உத்தேசித்திருந்ததை விட அதன் பொருள் ஆழமானதாகவும், அதன் வீச்சு மிக விரிந்ததாகவும் இருக்கும். அதற்கான அகத்தூண்டுதலை மிக உயர்ந்த நிலையில் தொடர்ந்து வைத்திருந்து எழுத நான் முயற்சி செய்கிறேன். பெரும்பாலான தத்துவக்கருத்துக்கள், தீர்க்கதரிசனம், பல்வேறு ஆன்மீக ஆணுபவங்கள் முதலியன உள்ளடங்கிய அந்தப் பெரிய திட்டத்தின் கவிதை நடையில் நிறைய வேறுபாடுகள் நிச்சயமாய் இருக்கும். ஆனால் செழுமையாகவும் முழுமையாகவும் எழுதுவதற்கு அவ்வாறு இருப்பது தேவை என்றே நான் நினைக்கிறேன்.” (1946)

40 ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக சாவித்ரி காவிய வேலை நடந்தது. சாவித்ரியை திருத்தி எழுதும் பணி ஒன்றே பகவான் தனது இறுதிகாலம் வரை எடுத்துக் கொண்ட பணி. மஹாசமாதிக்கு முன்பு வரை அதாவது 1950 நவம்பர் 15ம் தேதி வரை சாவித்ரியை

பகவான் சீரமைத்துக் கொண்டிருந்தார். இறுதியாக புத்தகம் 6 காண்டம் 2ல் 72 வரிகளை சேர்த்தபின், “பணி முடிந்தது” என்றார் பகவான் என்பதை ஆசிரமசாதகர் டாக்டர் நிரோத்பரன் அவர்கள் எழுதியுள்ள “அது ஒரு பொற்காலம்” என்ற புத்தகத்தின் வாயிலாக அறிந்து கொள்கிறோம்.

நான் ஏற்கனவே சொன்னது போல, பூரணயோகம் பயின்று, அதிமனம் கொண்ட இனத்தை இப்புவிடில் கொணர முயலும் நம் அனைவருக்கும் சாவித்ரி ஒரு “விதை” போன்றது. ஒரு மாபெரும் விருட்சத்தை தன்னுள் அடக்கிக் காண்பது “விதை”. சாவித்ரியில் பகவான் இதை ஓர் அழகான உவமானமாகச் சொல்கிறார்:

“All the world’s possibilities in man
Are waiting as the tree in its seed”

”உலகின் அனைத்து வாய்ப்புநிலைகளும் மனிதனில் உள்ளன ஒரு விதையின்கண் அதன் மரம் காத்திருப்பது போல”¹

“The seed of Godhead sleeps in mortal hearts,
The flower of Godhead grows on the world-tree:
All shall discover god in self and things.”

“பரத்துவத்தின் விதையானது மாள்வுக்குரிய இதயங்களில்
உறங்குகிறது,
உலகாகிய விருட்சத்தில் இறைமையானது மலர்கின்றது
அனைத்துமே இறையைக் கண்டுணரும் தம்முள்ளும்
பொருட்களினுள்ளும்.”¹

ஆக நம்முள்ளே உள்ள இறைவனைக் கண்டுணர சாவித்ரி என்ற விதை பகவானால் நமக்குக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது என்பதை உணர்ந்துள்ளதனால்தான் இன்றைய உரை ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது. விதையைப் பிளந்து பார்த்தால் முளைத்து வரக் கூடிய பாகம் ஒன்றும், மற்ற எல்லாவற்றையும் அடக்கிக் கொண்டுள்ள பாகம் ஒன்றும் இருப்பது புலப்படும். விதையைக் கையில் வைத்துக் கொண்டிருந்தால் மட்டும் போதுமா? முளைத்து மரம் வந்து விடுமா? வராது என்று நமக்குத் தெரியும். விதை மரமாக வளர வேண்டுமானால் அது பூமியிலே ஊன்றப்பட வேண்டும். நீர் ஊற்றப்பட வேண்டும், சூரிய ஒளி நன்கு கிடைக்க வேண்டும். எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, வளர்ந்து வரும் போது, பூச்சிகள் வராமல் தடுக்க, ஆடு மாடுகள் கடித்துத் தின்றுவிடாமலிருக்க தக்க பாதுகாப்புகள் செய்ய வேண்டும். இத்தனையும் செய்தால்தான் மரம்

வளர்ந்து அதற்குரிய பலனைத் தரும். அது போலவே, சாவித்ரியாகிய “விதையை” நம் உள்ளமாகிய நிலத்தில் விதைக்க வேண்டும். தினசரி படிப்பதாகிய நீரை ஊற்ற வேண்டும். படித்ததை நினைவிற்குக் கொண்டு வருவதாகிய சூரிய ஒளி கிடைக்கச் செய்ய வேண்டும். பிறகு பூச்சி, ஆடுமாடுகள் முதலியவை தாக்குவதற்கொப்பான நம் கீழ்த்தர உணர்வுகளை, பிராண உந்துதல்களை அறவே நீக்க வேண்டும். இப்படியாகச் செய்து வருவோமேயானால் சாவித்ரியாகிய விருட்சம் நமக்குக் கனி ஈனும்.

எந்த ஒன்றுக்குமே உத்திரவாதம் இருக்குமேயானால், நாம் கொஞ்சமும் சந்தேகப்படாமல் காரியத்தில் இறங்குவோம். நோய் பூரணமாக குணம் ஆகுமா என்று மருத்துவரிடம் பலமுறை கேட்டுத் தெளிந்த பின்னரே அவர் கொடுக்கின்ற மருந்துகளை நம்பிக்கையோடு சாப்பிட ஆரம்பிக்கிறோம். இந்த வாழ்வாகிய அஞ்ஞான நோய்க்குள் சிக்கிக் கொண்ட நாம் அதனின்றி விடுபடவென்று சாவித்ரியை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். இது நமக்கு எந்த விதத்தில் உத்திரவாதம் அளிக்கிறது. தெரிந்து கொள்ள இப்போது பகவான் சாவித்ரியில் நமக்கு அளித்திருக்கும் உறுதிமொழிகளைப் பார்ப்போம்.

முதற் காண்டத்திலேயே,

“All can be done if the god-touch is there”

”கடவுளின் கையது தொடுவது உண்டெனின் நடவாததனைத்தும் நடந்திடலாமே” என்கிறார்.

“சாத்தியமில்லாதனவெல்லாமும் ஒரு நாள் இங்கே சாத்தியமாகும் கடவுள் காட்டும் குறிப்பிதுவே”²

“அந்தப் பரவச மின்னலின் தொடுதல் அவளின் பலத்தை அதிகரித்தது”²

சாவித்ரிக்கே, தெய்வ அன்னைக்கே பலம் அதிகரிக்கும் என்றால் நாமெல்லாம் எம்மாத்திரம்?

“ஒரு ஸ்பர்சம் நிலைத்த விதியின் தலைவாயிலை மாற்ற முடியும்”²

“ஒரு புதிய திருப்பம் வரக் கூடும், ஒரு பாதை புலப்படும்.”²

“ஒரு பேரிதயம் மாபெரும் உண்மையைக் காணக் கூடும், ஏனைய அனைத்தும் கைவிட்ட போதும் நம்முள்ளே மிகச் சரியான

மாற்றத்துக்கான திறவுகோலை நாம் காண முடியும்”²

“இறப்பின் வல்லமை மிக்க தருணத்தில் ஒரு விதை விதைக்கப்படும்
சுவர்க்கத்தின் கிளையொன்று மனிதனுக்குரிய மண்ணிலே
பெயர்த்து நடப்படும்

இயற்கை தனது அழியக் கூடிய அடியினைத் தாண்ட வல்லமை
பெறும்:

மாறா மனத்திட்பம் ஒன்று ஊழினை மாற்றி அமைத்திடும்”¹
சுவர்க்கத்தின் கிளை ஒன்று மனிதனுக்குரிய மண்ணிலே பெயர்த்து
நடப்படும்”¹

(இது தெய்வீக அன்னையின் உறுதிமொழியாக வருகிறது.)

என்றதன் மூலம் பகவான் ஒரு புதிய மனிதவினம் இங்கே தோன்றும்,
அதிமனம் வருகை புரிந்து, மனித இனத்தை உயர்த்தும். உலகம்
தற்போதுள்ள பிணி, மூப்பு, மரணம் ஆகிய நிலைகளிலிருந்து
விடுபடும் என்று உறுதிபடக் கூறுகிறார்.

இந்தப் புதிய மனிதவினம் எங்ஙனம் இருக்கும்? இந்த மாத
அகில இந்திய இதழில் (ஏப.2014) அன்னை அவர்கள் “மதர்ஸ்
அஜெண்டா”வில் அதிமனிதனைப் பற்றி விரிவாக கூறியிருப்பவற்றை
தொகுத்து வழங்கியுள்ளதைப் படித்தோமானால் அதைப் பற்றிய
ஒரு சிறிய நோக்கு நமக்குக் கிடைக்கும். ஆயின் அஸ்வபதி மன்னர்
தெய்வீக அன்னையை தரிசித்த பின்னர், அன்னையிடம் கூறுவதாக
சாவித்ரியில் வரும் வரிகளில் பகவான் இந்தப் புதிய மனிதவின
மக்களைப் பற்றி (இனித் தோன்றப் போகும் மக்களை தான் தனது
அகக்காட்சியில் கண்டதாக அவர் கூறுவது) மிக அழகானதொரு
சொல்லோவியமாக வடித்துள்ளார், புத்தகம் 3ன் 4ம் காண்டமாகிய
“தெய்வீகக் காட்சியுருவும் வரமும்” என்பதில் அந்த வரிகளைக்
காண்போம்:

“எல்லாம் வல்லோனின் சுடர்மிகு புதுப்புலன் காண்போர்

சுவர்க்கத்தின் விளிம்பிற்கு மேல் வாழ்வை நோக்கி
இறங்கிவரும் நெரிசலான சுவர்க்கத்தின் பாதையில்

பிறப்பின்படிகளிலே பல

முன்னோடிகள் தெய்வீகப் பெருக்கத்தால் வந்திறங்கியதை

நான் கண்டேன்:

அதிகாலை விண்மீன்களின் வழிகளிலிருந்து

பிரகாசிக்கின்ற சூரிய ஒளி பொருந்திய கண்களுடைய

அற்புதமான விடிகாலைப் பொழுதின் குழந்தைகள்,
அமைதியான பெரும் நுதல்கள் கொண்ட பெரும்

படைப்பாளிகள்;

உலகத்தடைகளைத் தகர்த்தெறியும் பலம் மிக்கோர்;
விதியோடு போராடும் வீரர்கள், கடவுளர்
சுரங்கங்களின் தொழிலாளர்கள்;
தொடர்பில்லா வெளிகளின் தூதர்கள்;
மரணமில்லாப் பெருநிலையின் சிற்பிகள்
மங்கல் ஒளி கொண்ட காலத்தைக் கடந்து
வாழ்வாகிய சிறு அறைக்குள் வந்தனர்,
வீழ்ச்சி அடைந்த மனிதகோளத்தினுள் அவர்கள் வந்தனர்,
இறவாநிலையின் புகழையே இன்னமும் கொண்ட

இன்முகங்கள்,

இறைவனின் எண்ணங்களோடு இன்னமும் தொடர்பு

கொண்ட குரல்கள்,

ஆன்மஒளியினால் அழகுபடுத்தப்பட்ட உடல்கள்,
மந்திரச் சொற்களைச் சுமந்த மறைஞானச் சுடர்கள்,
களிபேருவகைத் தேறல் நிறை கிண்ணம் ஏந்தியோர்,
அமரவுலகக் குடிமகனின் அணுக்கப் பார்வை கொண்டோர்
ஆன்மாவின் தெரிவுறா கீதத்தை உச்சரிக்கும் உதடுகள்
காலத்தின் தாழ்வாரங்களிலே எதிரொலிக்கும் காலடிச் சுவடுகள் . . .
அவர்களின் கடும் உழைப்பு இத்துயருறும் உலகினை
ஒருநாள் மாற்றிடும்; மேலும் இயற்கையின் முகத்தில்
தோன்றிடும் ஒளியினை மெய்ப்பித்துக் காட்டும்”¹

இதனைப் படித்துவிட்டு நாம் நமது இன்றைய நிலையோடு
ஒப்பிட்டுப் பார்த்து, புதிய இனத்தை கற்பனை செய்து பார்த்துக்
கொள்ளலாம்.

அவர்களின் கடும் உழைப்பு இத்துயருறும் உலகினை ஒரு நாள்
மாற்றிடும் என்றாரே, அப்படியாயின் மாறிய உலகம் ஒன்று
வந்துவிடுமல்லவா? அந்த உலகம் எப்படி இருக்குமென்ற கேள்வி
உடனடியாக நம் மனதில் எழும் என்று எண்ணியே பகவான்
அதிமன உலகையும் நம் கண் முன்னே காட்டுகிறார்:

புத்தகம் 11ல் 32 வரிகளில், ஆங்கில மூலம் பக்கம் 710 வரிகள்
1398-1430

இப்படியான மாற்றம் தேவை எனும்போது, தற்போதுள்ள மனிதனின்
நிலை என்ன என்பதையும் பார்ப்போம். இந்த 21ஆம் நூற்றாண்டில்

மட்டுமல்ல, பகவான் இதனை எழுதுங்கால் இப்பூமியின் நிலை மிக மோசமாகவே இருந்தது என்பதையும் சாவித்ரியின் வாயிலாக நாம் காணக் கிடைக்கிறது. மனிதன் எக்காலத்துமே கீழ்நிலைகளிலேயே இருந்துள்ளான் என்பது, சாவித்ரியின் அன்னை நாரத மகரிஷியிடம் பேசும் பேச்சுக்களிலிருந்து புலனாகிறது. அதைத் தவிர பகவான் பல இடங்களிலும் மனித இயல்பு, நிலை இவை பற்றியெல்லாம் கோடிட்டும் விரிவாகவும் காட்டுகிறார்.

“இந்நிலத் தலைவனாம் மானிடன் அவனும் உறுதியில்லா
உள்ளத்துடனே
தன் விதியின் சுமையைத் தூக்கலானான்”²

“புறக்கண் காணும் விழிகளின் வனப்பில் மையல் கொண்டு
மதியும் மயங்கி
கணத்தில் மாறிடும் இகசுகந்தனிலே தத்தம் பங்கினைப் பெற்றிட
வேண்டி
விரிசுடர் அழைப்போன் விடுத்திடும் பண்ணில் கூடிக் களிக்க
விரைந்திடும் இம்மன்பதை”¹

இது முதற்காண்டம் சங்கேத வைகறையில் காணப்படுவது.

புத்தகம் 6 விதியின் புத்தகமாக மலர்கிறது. அதன் 2ம் காண்டத்தில் சாவித்ரியின் அன்னையின் வாய்மொழியாக பகவான் உலகின்கண் மனிதர்களின் கீழ்த்தரமான போக்குகளை, இயல்புகளை தெள்ளத்தெளிவாக நம்முன் வைக்கிறார். ஆயினும் பகவான் மனிதன் உயர்நிலைக்கு ஏறுவதை மறந்தானில்லை என்று மனித மனங்களின் தெய்வீகத்தை நோக்கி விரையும் ஆர்வத்தை சுட்டிக்காட்டி, இம்மண்ணின் இயல்பை விரித்துரைக்கிறார்.

“மண்ணின் இயல்பு சுவர்க்கத்தின் சுவாசத்தை வரவேற்ற
போதும்
ஆர்வமிகு அசேதனம் வாழ்வதற்கு உறுதி கொண்ட போதும்
ஆயிரக்கணக்கான இடர்கள் மனிதகணங்களை எதிர்க்கும்
வாழ்க்கைக்கு உரித்தான இன்பங்களைத் துடைத்தழிக்கும்”¹

ஏனென்றால்,

“நாம் நமக்குள்ளே கொல்லும் சக்திகளைப் பேணிக்
காக்கின்றோம்”¹

“எப்போழ்தும் முற்றுகையிடப்பட்டுள்ள கோட்டை
போலுள்ளோம்”¹

“இடையறாது உலகின் ஒத்திசைவற்ற மனிதர்களின்
அன்பற்ற தன்மையால் மனமானது துன்பமுறுகின்றது”¹
வாழ்வெனும் அற்புதம் நழுவ விடப்பட்டது
அரிய கலை ஒன்று உருத்திரிந்தது”¹

“அவனுடைய விண்ணகம் நோக்கிய பயணங்கள்
மூடிய தாளிலாக் கதவங்களைச் சென்றடைந்தன
அவனுடைய வீறார்ந்த வெளிப்பாடுகள் சேற்றினுள்
படிப்படியாக ஒன்றுமற்று அழிந்துபட்டன”¹

“தவறிழைத்தல் என்பது மனித எண்ணங்களின் தோழன்
சத்யமதனின் ஆழ்நெஞ்சமதனுள் பொய்ம்மை பதுங்கியுள்ளது.
அறியாமையின் ஆழங்களிலிருந்து வெளிவரும் நமது செயல்
இருளும் அறிவின்மையுமே நமது வேர்கள்”¹

“கடந்தேகும் நூற்றாண்டுகள் மனிதனின் அறிவற்ற
செயல்களையும் குற்றங்களையும் குவிக்கும்,
கணக்கிட வியலா இயற்கை இடர்பாடுகளின் கூட்டமதன் மேலே
உலகமதனை அழுத்தும் பாரம் போதாதோவென
துயரங்களின் பயிர் ஒன்று மூர்க்கத்தனத்தோடு
மனிதனின் கைகளினாலேயே விதைக்கப்பட்டது.”¹

“நரகக்கண்ணிகளைத் தானே தேர்வு செய்து நடமாடுகிறான்”¹

“அவனே அவனுடைய மோசமான எதிரி
அவனுடைய விஞ்ஞானம் ஊழின் ஓர் கைவினைஞன்
அவன் மண்ணைத் துருவித் தேடுகிறான்
தன் இனத்துக்குக் கேடு செய்யும் வழிகளை,
தன் மகிழ்ச்சியையும் ஏனையோரின் நன்மையினையும்
கொலை செய்கிறான்.

காலம் மற்றும் சரித்திரத்தினின்றும் அவன்
எந்தவொன்றையும் கற்கவில்லை. . .
வாழ்க்கையின் இனிய அமைதியான புன்னகையைப் போர்
ஒன்றுமில்லாது ஆக்கும்
போர், சூறையாடல், அழிவு மற்றும் படுகொலை இவையே
இன்னமும் நாகரீகமற்ற போர்க்குணம் கொண்ட
மனிதவினமதனின் கொடூரப் பொழுதுபோக்கு”¹

“ஆன்மாவதனைப் புறமனம் சிறையிட்டிருக்க நமது
செயல்களின் அடிமையராக நாம் இன்றுள்ளோம்
குறுகிய எல்லைகளினின்று மீட்டு ஞானப்பரிதியின் ஒளியினைக்

காணுமாறு நமது நோக்கினை வளர்க்கும் திறனைப்

பெற்றோமில்லை”¹

என்று பலதிறமாக பகவான் இன்றைய மனிதனின் நிலையைத் தெள்ளத்தெளிவாகப் பல இடங்களிலும் காட்டியிருக்கிறார்.

இந்நிலை மாற நாம் என்ன செய்ய வேண்டும்?

“பரத்துவத்தின் விதையானது மானுட இதயங்களில் உறங்குகின்றது”¹

என்பதைப் புரிந்து கொள்ளுதல் முதல் படியாகும்.

சாவித்ரி, சத்யவான் மரணமடையப் போகும் அக்கொடிய நாளில் துயருற்று வருந்துங்கால், வருத்தத்தை யொழித்து, தன்னுள்ளே ஆழ்ந்து சென்று பார்க்க,

“தன்னுடைய உயர்ந்த துணையும் காப்பும்

தன்னகத்துள்ளே உறைதலைக் கண்டறிந்தனள் அவள்”²

என்கிறார் பகவான். அவதாரமெடுத்த சாவித்ரியால் இவ்வாறு காணமுடியும். நம்மால் இது எவ்வாறு முடியும்? பதில் கிடைக்கிறது. புத்தகம் ஒன்றின் நான்காம் காண்டமாகிய இரகசிய ஞானத்தில்,

“அனைத்தும் உட்கிடை உணர்வாய் மர்மமாகத்

திரையிடப்பட்டுள்ளது

இதனை உணர அகத்தூண்டுதலின் இதயமும்

உண்முகத்திருப்பமும்

மற்றும் ஆன்மீகப் பார்வையின் வலிமையும் வேண்டும்”²

ஆயின் அது போதாதே, வேறு என்ன செய்ய வேண்டும்?

“உள்ளுறை ஆன்மாதன்னில் நிலைத்திருக்கும் பண்பினைப்

பெற்றிடிள்

புறவொலிகளில் புதைந்திருக்கும் அந்தரங்கக் குரலினைக்

கேட்கும்

பண்பினை நாமும் பெற்றிடிள் அதுகால் தொலைநோக்குடை

அறிவினை

நமதாய்க் கொள்ளுதல் சாத்தியமாகும்”²

இவற்றை நாம் மட்டுமா கேட்கிறோம்? இல்லையில்லை, இயற்கையன்னையும் சேர்ந்து கேட்கிறாள். எப்படி?

“தோல்வியுறுங்கால் தளராதிருக்கும் நம்பிக்கையினை வேண்டித்

தவிப்பாள்

அழிவே அறியா அன்பின் திண்மையை என்றும் தன்னுடைய
 இலக்காய் கொள்வாள்
 என்றும் நிலையாய் நிற்கும் உண்மையின் மெய்ச்சுடர் தன்னை
 வேண்டி நிற்பாள்,
 தெள்ளிய திட்பமான மனதையும், ஜீவனின் தெய்வீக இயல்பினை
 விளக்கும் உன்னதமான சங்கற்பத்தையும்
 அதிவிரைவான இயக்கத்திலும் கவிழ்ந்திடா வலிமைதனையும்
 துன்பநிழலினை ஈர்த்து வாராத இன்பந்தனையும் இறைஞ்சிக்
 கேட்பாள்”²

இங்ஙனம் கேட்டு அவள் பெற்ற அனைத்தும் அவளுள் வளர வளர,
 “முன்னேறுகையில், அவளுள் ஓரொளிச்சுடரும் வளரும்.”²

அவளில் மட்டுமா, அவளின் ஓர் அங்கமாகிய நம்மிலும்தான்.
 பிறகு நமது வாழ்வின் நிகழ்ச்சிகள் யாவும் என்னவாக ஆகும்?

“நம் புறவாழ்வினைச் சமைக்கும் நிகழ்வுகள்
 உள்ளகத் துடிப்பின் குறியீடாகும்”²

“வாழ்வின் அனுபவங்களையெல்லாம் வலிவினை ஊட்டும்
 தேறலாக”²

மன்னர் அஸ்வபதி உண்டது போல நாமும் உண்போம். ஆனாலும்
 எல்லா நேரங்களிலும் பகவானைப் போலவும், அன்னையைப்
 போலவும் நம்மால் சமநிலையில் வாழ்வது சாத்தியமில்லை. பல
 நேரங்களில் நாம் வாழ்வினை விட்டுவிட்டு ஓடவே நினைக்கிறோம்
 அல்லது வாழ்க்கையை முடித்துக் கொள்ள நினைக்கிறோம். அதனால்
 வெற்றியை அடைவதாகவும் எண்ணிக் கொண்டுவிடுகிறோம்.
 அப்படிப்பட்டவர்களுக்கான ஒரு புத்திமதியை அல்லது அவர்களின்
 செயல் எப்படியிருக்கிறதென்று பகவான் சொல்வதைப் பார்ப்போம்:

“நழுவுதல் எத்துணை உயர்ந்ததாயினும் வாழ்வை மீட்பதில்லை”¹
 என்றும்

“விட்டோடும் பாங்கு வெற்றியும் மகுடமும் ஈட்டித்தாராது”¹

என்றும் கூறுகிறார். மற்றும்

“சொர்க்கமதனை வெல்ல புவியானது ஒரு படிக்கட்டாக
 அமைக்கப்பட்டது”¹

என்று கூறி இவ்வாழ்க்கையை உயரே ஏறிச் செல்ல உதவும்
 படிக்கட்டாக உபயோகப்படுத்தச் சொல்கிறார்.

இருப்பினும், மறுபடி நம்முள்ளே எழும் கேள்வி, வாழ்க்கை ஒரேயடியாக துயரம், கஷ்டங்கள் நிரம்பியதாக அல்லவா இருக்கிறது. இத்துன்ப சாகரத்தைக் கடப்பது எப்படி, என்ன பலம் நமக்களிக்கப்பட்டிருக்கிறது, எதனைத் துணை கொள்ள வேண்டும், என்ன செய்ய வேண்டும், என்ன செய்யக் கூடாது என்பதெல்லாம் நமக்குத் தெரிந்தால்தானே பாதையில் வெற்றிநடையாக இல்லாவிட்டாலும், வெறும் நடையாவது போட முடியும்? பகவான் நம்மைக் கைவிடவில்லை.

சாவித்ரி வாழ்விற்கு ஒரு வழிகாட்டி என்பதில் ஒரு சிறிதும் ஐயமில்லை. இதோ அவ்வரிகளைப் பார்ப்போம்:
முதலாவதாக,

“ஓ மானுடமே! இவ்வுலக நியதியாம் துன்பமதனைப் பொறுத்துக்
கொள்
வருத்தமுற்று உழலும் மண்ணுலகில் உனது கொடிய
நெடும்பாதையில்
உனதான்மாவின் பக்கபலமாக சுவர்க்கத்தின் பலத்தைச்
சார்ந்திடு,
உயர்உண்மையை நோக்கித் திரும்பு, அமைதியை அன்பை
ஆர்வமுறு
ஒரு சிறிதேயான பேருவகை வானுலகினின்று உனக்குக்
கடனாகக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது,
அதுவே உன் வாழ்நாட்களில் தெய்வீகத்தின் ஸ்பர்ஸம்.
உனது அன்றாட நிகழ்ச்சிகளை ஒரு புனிதப் பயணமாக்கு,
ஏனெனில் சிறு துன்பங்கள் மூலமே நீ இறைவனை நோக்கி
நடையிடுகிறாய்.
பரத்துவத்தை நாடி பயங்கர பாதையில் நடை போடாதே,
பெயரறியா சக்திகளுக்கு உன் கதவத்தைத் திறவாதே,
அவுணப்பாதையின் வழியே இறையுணர்வில் ஏறாதே”¹

ஆயின் மனித இயல்பாகிய தவறுகள் வந்துவிடுகின்றனவே. பகவான் உரைக்கிறார்,

“எங்கு அனைத்தும் ஒளியும் நேயமும் கொண்டிலங்குகிறதோ
ஆங்கு தவறு வருவதற்கிடமிலை”¹
என்று.

ஆகவே நம்முள்ளேயும், வெளியில் காண்பவை அனைத்திலும் உறையும் ஒளி என்கிற சத்யம் ஒன்றே என்று உணர்ந்து கொண்டு,

அவ்வுண்மையிலேயே தோய்ந்து அனைத்து உயிர்களோடும் (இயற்கை உட்பட) அன்பு கொண்டு வாழ்ந்து வருவோமேயானால் தவறுகள் வராது. நாம் செய்கின்ற, நம்மைச் சுற்றி நடக்கின்ற செயல்கள் யாவுமே இறைவனின் நிமித்தம் என்ற எண்ணமும் இருந்தால் நாம் நமது செயல்களை எடைபோட மாட்டோம். ஆகவே எக்காலத்தும், எவ்விடத்தும் பிழை வராது.

இந்த ஒளியை எப்படிப் பெறலாம் என்றால், சாவித்ரி சொல்கிறது:

“இவ்வொளி போராட்டத்தாலோ எண்ணங்களாலோ வாராது மனத்தின் ஆழ்மோனத்தில் மெய்ப்பொருள் செயல்படும் மோனமுற்ற மனமே உரையா உண்மையைக் கேட்கவியலும் தன்னை முற்றிலும் அளித்த அர்ப்பணிப்பே அவனது ஒரே பலம் அப்பாற்பட்டதில் உறையும் சக்தியே செயல் புரிய வேண்டும்”¹

என்றும்,

“பூரணமான ஒப்படைப்பே அவர்தம் மாண்பின் இரகசியமாகும்”¹ என்றும்

இதனையே பகவான் ஆசிரமம் தொடங்கிய ஆரம்ப நாட்களில் நம் அன்ணையைப் பற்றி அன்றைய சாதகர்கள் நன்கு அறிந்து கொள்ளவென எழுதியுள்ள “அன்னை” என்ற நூலிலும் முதற்பகுதியிலேயே குறிப்பிட்டுள்ளார்.

“மோனமடைந்த மனத்தில் உண்மையான ஞானம் சுதந்திரமாக இயங்குமாறு மனத்தின் கருத்துக்கள், அபிப்பிராயங்கள், விருப்புகள், பழக்கங்கள், கட்டுமானங்கள் ஆகியவற்றை விலக்கல் தன்னையும் தன் உடைமைகளையும், தனது அனைத்தையும், எல்லா உணர்வுத்தளங்களையும், எல்லா இயக்கங்களையும் இறைவனுக்கும் சக்திக்கும் சரணாகதி செய்தல்”.

அதற்கு நாம் என்ன செய்ய வேண்டும்? நம்முள்ளே இரகசியமாய் மறைந்து கிடக்கும்

“மறுப்பவை அனைத்தும் அறுத்தெறிய அழிக்கப்பட வேண்டும் மேலும் விருப்பங்கள் அனைத்தும் நசுக்கப்பட வேண்டும்

எவருக்காக

நம் வாழ்வு அளிக்கப்பட்டுள்ளதோ அந்த ஏகனை நாம்

இழக்கவியலாது”¹

என்று சாவித்ரியில் கூறிய பகவான் “அன்னை” என்ற நூலில்,

“சரணமும் சமர்ப்பணமும் அடிமுதல் நுனிவரையிலும் தூய்மையும் முழுமையும் பெறும்வரை சாதகனின் சொந்த முயற்சியின் தேவையை முற்றிலும் தவிர்க்க முடியாது” என்று கூறுகிறார்.

நம்முள்ளே மாற்றங்களைக் கொண்டு வர முயன்று கொண்டே இருக்க வேண்டும் என்பதுதான் இதன் அர்த்தம். அதே போல் முன்னேற்றத்துக்குத் தடையாய் இருப்பவற்றை கண்டுணர்ந்து அவற்றை நம்மிடமிருந்து நீக்குவதற்கும் ஆவன செய்ய வேண்டும்.

மன்னர் அஸ்வபதி அறுத்தெறிவதை எப்படிச் செய்திருக்கிறார் தெரியுமா?

‘He tore desire up from its bleeding roots’

தனது ஆசைதனை அழுந்தப் பதிந்த வேரோடு இரத்தம் கசியப் பிடுங்கியெறிந்தான்.”¹

பிடுங்கியெறிந்த பிறகு அந்த இடம் காலியாகவன்றோ இருக்கும். காலியிடத்தில் மறுபடி வேறு ஏதேனும் கீழ்ச்சக்திகள் குடிபுகுந்து விடுமே, என்ன செய்வது? ஆகவே அவன் செய்தது,

‘And offered to the gods the vacant place.’

“அந்தக் காலியிடந்தனை இறைவனுக்கு சமர்ப்பித்தான்.”¹

காலியாகவுள்ள இடத்தில் கீழ்ச்சக்திகள் குடிபுகுந்து விடாதபடிக்கு தானே முன்வந்து அதனை இறைவனுக்கு சமர்ப்பிக்கும் பொழுது, இறைவன் அதில் என்ன வேண்டுமானாலும் செய்து கொள்ள முடியுமல்லவா? நாமாக இறைவனை பிரதிஷ்டை செய்யப் போவோமேயானால் மறுபடி தவறுகள் நேர்ந்துவிடக் கூடுமல்லவா, அதனால்தான் அந்த இடத்தினை இறைவனின் கைகளில் ஒப்படைக்க வேண்டும். அன்னை பகவானை முதன்முதலில் 1914இல் சந்தித்த போது இதைத்தான் செய்தார். ஆக பகவானும் சரி, அன்னையும் சரி வாழ்ந்து காட்டியிருக்கிறார்களேயன்றி, போதனை மட்டும் செய்தவர்களில்லை.

இறைவனுக்கு சமர்ப்பிக்கும் பொழுது, இறைவன் அதில் செய்த மாற்றம் காரணமாக,

‘Thus could he bear the touch immaculate’

“இங்ஙனமாக அவன் மாசுமறுவற்ற தொடுதலை தாங்கவியன்றது.”¹

இத்தகைய சமர்ப்பணத்தின் மூலமாக மட்டுமே நம்மால் இறைமைக்குத் திறவாகவும், இறைச்சக்திதனை ஏற்றுக் கொள்ளத்தக்க பாத்திரமாகவும் ஆக முடியும். அதனால் நிகழும் செயல், நாம் எதற்காக இந்த யோகத்தை ஏற்றுக் கொண்டுள்ளோமோ அதுதான்:

‘A last and mightiest transformation came’

“இறுதியானதும் மகத்தானதுமான (திரு)உருமாற்றம் வந்தது.”¹

இத்தகைய சமர்ப்பணத்தின் அவசியமே இந்த பூரணயோகத்தில் வலியுறுத்தப்படுகிறது. அதனாலேயே முடிந்த முடிவாக, எந்தவொன்றிற்குமே ஈடுசொல்ல முடியாததும், மகத்தானதுமான நாம் வராதா, வராதாவென ஏங்கிக் கொண்டிருக்கிறோமே அந்தத் திருஉருமாற்றம் வர இயலும்.

பகவான் அதோடு மட்டும் விட்டுவிடவில்லை, சாதகர்களாகிய நாம் மென்மேலும் உயர்ந்து செல்லவென எளிதான வழிமுறைகளையும் சாவித்ரியில் எடுத்துரைக்கிறார்.

‘Here must the traveler of the upward way
For daring Hell’s Kingdoms winds the heavenly route
Pause or pass slowly through the perilous Space,
A Prayer on his lips and the great Name.’

“உயர்வினை நோக்கிச் செல்லும் பயணி அவன்
சொர்க்கத்தின் பாதைதனை சுழற்றிச் செல்லும் நரகமதன்
இராச்சியங்களை
அத்துன்பமிகு இடைவெளியை, தன் உதடுகளிலே ஒரு
பிரார்த்தனையையும்
இதயந்தனில் ஒருபெரும் நாமந்தனையும் சுமந்தவாறே
தாண்டிச் செல்லவோ அல்லது அதன் வழியாகவோ சென்றாக
வேண்டும்”¹

எந்த யோகமாயினும் சரி, இறைவனின் அருளும், துணையும் இன்றி மனிதன் தன் சொந்த முயற்சி மட்டும் கொண்டு எட்ட வேண்டிய இலக்கினை அடையவியலாது என்பது நாம் அனைவருமே அறிந்ததுதான். அதனால்தான் பகவான் தனது அன்னை என்ற நூலின் ஆரம்ப வரிகளிலேயே தெள்ளத் தெளிவாக எழுதியுள்ளார்.

“இரு சக்திகள் உள்ளன, அவற்றின் இணைந்த செயலின் மூலமே, நமது முயற்சியின் மிகப் பெரிய, மிகக் கடினமான நோக்கம் நிறைவேற முடியும். கீழிருந்து அழைக்கும் தளராத நிலைத்த ஆர்வம், மேலிருந்து அதற்கு பதிலளிக்கும் பேரருள்.”

இந்தப் பேரருள் நம் பூரண யோகத்தில் எந்த வடிவில், வருகிறது என்றால் தெய்வ அன்னையின் வடிவத்தில் என்கிறார் பகவான். அன்னை என்ற நூலின் கடைசியாக வரும் வரிகளிலே,

“... பேரொளி வரும்போது, மறுக்காது அதைத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்னும் உறுதியுடன் கூடிய அழைப்பு கீழிருந்து எழ வேண்டும், மேலிருந்து பரமனது அனுமதி வர வேண்டும். மேலிருந்து வரும் அனுமதிக்கும் கீழிருந்து எழும் அழைப்பிற்கும் நடுநின்று செயல்படும் ஆற்றல் தெய்வ அன்னையின் சாந்தித்யமும் சக்தியுமே ஆகும். மனித முயற்சி அன்று, தவம் அன்று, அன்னையின் சக்தி ஒன்றே மூடியைப் பிளந்து, திரையைக் கிழித்து, பாத்திரத்தை, உருவாக்கி, இருளும் பொய்ம்மையும், மரணமும் துயரமுமாக உள்ள இப்புவிபிடை உண்மையையும், ஒளியையும், தெய்வ வாழ்வையும், அமர ஆனந்தத்தையும் கொண்டு வர முடியும்.”

சாவித்ரிதான் அந்த இடை நிற்கும் ஆற்றல். அதனை வெளிப்படுத்தும் வரிகள் இவை:

சாவித்ரியை நோக்கி இறையாணை உரைக்கிறது:

O Savitri thou art my spirit's power
The revealing voice of my immortal Word
The face of Truth upon the roads of Time
Pointing to the souls of men the routes to God'

“மாணுட ஆன்மாக்களை இறைவனுடைய வழித்தடத்தில் இட்டுச் செல்லும்

ஓ சாவித்ரி நீ எனதாவினின் ஆற்றல்
எனது அமரச் சொல்லை வெளிப்படுத்தும் குரல்
காலமாகிய பாதையில் உண்மையின் வடிவம் நீ.”¹

சாவித்ரியில் பகவான் மேலிருந்து வரும் ஆற்றலின் வழிகாட்டுதலை பல இடங்களில் “பரமனின் ஸ்பர்ஸம்” என்று கூறுகிறார்.

இந்த ஸ்பர்ஸத்தை (தொடுதலை) நாம் அடைவது எப்படி? நம்மை உயர்த்திக் கொள்வது எங்ஙனம்? எவற்றை நாம் தெய்வ அன்னையிடம் வேண்டிப் பெற்றால் தெய்வத்தொடுதலுக்கு ஏற்ற

பாத்திரமாவோம்? எவற்றைத் தருமாறு நாம் அவளிடம் பிரார்த்திக்க வேண்டும்?

சாவித்ரியின் புத்தகம் 11 “ “சாச்வதமான நாள்” — காண்டம் -
“ஆன்மா விரும்பித் தேர்ந்தெடுத்ததும் ஒப்புயர்வற்ற முடிவும்” இதில்
சாவித்ரியின் வேண்டுகோளில் நமக்குக் கிடைக்கிறது பதில்.

சாவித்ரியிடம் அந்த இறையின் குரல் கூறுகிறது:

“ஓ ஜீவனே உனது உயர்ந்த தேர்வு ஒரு முறை மட்டுமே
அளிக்கப்படும்”¹

என்று அவள் வேண்டுவதை கொடுக்கத் தயாராய், கேட்கும்படி
கோருகிறது.

சாவித்ரி கேட்கிறாள்: (எட்டுத் தன்மைகளை புவிக்கு அளிக்க)

“ஓ இறவை இக்கொடிய ஆரவாரம், அழிவு மிக்க காலத்தினூடே
புவியின்கண் உள்ள ஒப்புயர்வற்ற மானுட ஆன்மாவினுக்கு
உனது சமாதானத்தை ஒரு வரமாக என்னுள் வைத்திருக்க - 1

ஓ! பரமா நினது களிமிகு கரங்கள் தாங்கியுள்ள அந்த
தெளிவமையினை - 2

இறைவா! நின்னை நாடி வரும் பல இதயங்களுக்கு நினது
ஒன்றிணைந்துள்ள தன்மையை -3

ஆண் பெண் இருபாலரையும் உறுதியாக கைப்பற்றி
அனைத்து பொருட்களையும், உயிரினங்களையும் துன்பத்தின்
நடுவே கைக்கொண்டு

எல்லாவற்றையும் ஒரு தாயின் அரவணைப்பில் ஒன்று சேர்க்க
இறையோனே நினதாற்றலை-4

உயிர்வாழ்தலாகிய துன்ப முடிச்சை அவிழ்க்கக் கூடிய உனது
ஆலிங்கனத்தை - 5

அனைத்து உயிரினங்களுக்கும் சுவாசமாய் விளங்கும் நினது
களிப்பை — 6

ஆழ்ந்த அன்பெனும் நினது அற்புதமான நீரோடையால் - 7

உமது இனிமைத்தேறலை பூமிக்கும் மானுடனுக்கும் - 8

அளிப்பதற்காக எனக்களிப்பாய் ஓ! பரமா!

‘Choose, Spirit, thy supreme choice not given again’

- (1) Thy peace, O lord, a boon within to keep
Amid the roar and ruin of wild Time
For the magnificent soul of man on earth.
- (2) Thy Calm, O Lord that bears thy hands of joy.
- (3) Thy Oneness, Lord in many approaching hearts,
My sweet infinity of thy numberless souls.
- (4) Thy energy, Lord, to seize on woman and man
To take all things and creatures in their grief
And gather them into a mother’s arms
- (5) Thy embrace which rends the living knot of pain
- (6) Thy joy, O Lord in which all creatures breathe,
- (7) Thy magic flowing waters of deep love
- (8) Thy sweetness give to me **for earth and men.”**

(Savitri pages 696-697, Lines 898, 913-916, 929-930, 940-942 and 955-958)

ஆகவேநாமும்நமது உலகாயத தேவைகளை மட்டுமே அன்னையிடம் யாசிப்பதை சற்றே ஒதுக்கி வைத்துவிட்டு சாவித்ரியைப் போன்று “இறைவனது சமாதானத்தை, ஆழ் அமைதியை, ஒன்றுபடுதலை, சக்தியை, அரவணைப்பை, இன்பத்தை, ஆழ்ந்த அன்பை, இனிமையை” வேண்டுவோம்.

சாவித்ரி நமது வாழ்க்கைக்குக் காட்டும் வழி இதுதான்.

உங்களோடு வந்து, இருந்து, உரையாற்றக் கூடிய இவ்வரிய வாய்ப்பினை எனக்களித்த கோயமுத்தூர் ஸ்ரீ அரபிந்தோ ஸொலைட்டி மையத்தினர் அனைவருக்கும் மற்றும் இங்கு வருகை புரிந்து உரையினைக் கேட்டு மேன்மேலும் இது போன்ற உரைகளை ஆற்றும்படிக்கு என்னை ஊக்குவிக்கும் ஆற்றலை அளித்த அங்கத்தினர் உங்கள் அனைவருக்கும் என் இதயத்தின் அடியாழத்திலிருந்து பெருகும் நன்றியினை சமர்ப்பித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

இவ்வரையில் சுட்டிக் காட்டியிருக்கும் சாவித்ரி வரிகளின் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு:

¹ என்ற எண்ணிடப்பட்டவை — சு.புவனசுந்தரி

² என்ற எண்ணிடப்பட்டவை — திருமதி விஜயா சங்கரநாராயணன் - புத்தகம் ஆதிகாண்டம்.

சாவித்ரியின் முதல் வரி

(சாவித்ரி காவியத்தின் முதல் வரிக்கு அன்னை ஒரு சிறிய கதையின் வாயிலாக விளக்கம் அளித்திருக்கிறார். இவ்விளக்கம் "About Savitri" எனும் ஹூதாவின் புத்தகத்தில் இடம் பெற்றுள்ளது. அன்னை சொன்ன இக்கதைக்கு ஹூதாவின் ஓவியத்தையும் இப்புத்தகத்தில் நாம் காணலாம். இதை தமிழில் ப்ரார்த்தனா வாசகர்களுடன் பகிர்ந்து கொள்கிறோம்.)

பழங்கால கலாச்சாரத்தில் ஆதிசக்தியான பரம அன்னையின் முதல் நான்கு மாத்திரிகைகள் (emanations) சிருஷ்டியை உண்டாக்கின என சொல்லப்படுகிறது. அவை தங்களுடைய உளவுணர்வின் பேராற்றல் காரணமாக மூலத்திலிருந்து தங்களுடைய தொடர்பை துண்டித்துக் கொண்டு சுதந்திரமாக தங்களை விடுவித்துக் கொண்டன. இவ்வாறு பிரிந்த இம்மாத்திரிகைகள் மூலத்திலிருந்து பிரிந்துவிட்டதால் இருளில் ஆழ்ந்தன.

முதலாவது மாத்திரிகை, உணர்வு, பேரொளியின் உணர்வு, இவன் மூலத்திலிருந்து தன்னுடைய தொடர்பைத் துண்டித்துக் கொண்டதால் கீழே மேலும் கீழே சென்று உணர்வற்ற நிலையை அடைந்தான்.

இரண்டாவது, ஆனந்தம் துன்பமாக மாறியது.

மூன்றாவதான பேருண்மை பொய்மையாக திரும்பிவிட்டது.

நான்காவது வாழ்வு, இது இறப்பாக மாறிவிட்டது.

பிராண நிலைக்கு இறங்கிய பின்னரே இது நடந்தது. இவ்வாறு நடந்ததைக் கண்ட பொழுது, முதலில் ஏற்பட்ட தவறுகளை சரி செய்ய இரண்டாவது மாத்திரிகைகள் தேவை என தீர்மானம் செய்யப்பட்டது. இந்த இரண்டாவது மாத்திரிகைகளே கடவுள்கள்.

சாவித்ரியின் முதல் வரி கடவுள்கள் பிறப்பதற்கு முன்பு இருந்த நிலையை இங்கு விளக்குகிறது.

ஸ்ரீஅரவிந்தர், "கடவுள்கள் விழிப்பதற்கு முந்தைய தருணம் இது." என்கிறார்.

It was the hour before the Gods awake.

சாவித்ரி விளக்கம் 11

நூல் ஒன்று: காதை மூன்று

வரிகள் 437 — 574

ஆங்கிலத்தில்: ஷ்ரத்தாவன்

தமிழில்: தனலட்சுமி

Only awhile at first these heavenlier states,
These large wide-poised upliftings could endure.

“Endure” என்றால் நீடித்தல் என்பது பொருள். முதன்முதலாக அசுவபதிக்கு சொர்க்க நிலைக்கு ஒப்பான அனுபவங்கள் அதாவது உணர்வின் உயரிய நிலை பற்றிய அனுபவங்கள் ஏற்படத் துவங்கிய பொழுது அவை சில கணங்கள் மட்டுமே நீடித்தன. இப்பரந்த, அகண்ட ஆன்மீகச் சமநிலை முதலில் சில கணங்கள் மட்டுமே நீடித்தது. மேலும் இது ஒரு பொதுவான அனுபவமே. இப்பொழுது ஸ்ரீஅரவிந்தர் இந்த அனுபவம் ஏன் ஏற்பட்டது எனக் கூறுகிறார்.

The high and luminous tension breaks too soon,
The body's stone stillness and the life's hushed trance,
The breathless might and calm of silent mind;
Or slowly they fail as sets a golden day.

ஆன்மீக வாழ்வில் இது ஒரு பொதுவான அனுபவம்: நீ ஆர்வமுறுகிறாய், ஒருமுனைப்படுகிறாய், அதனால் சில அற்புதமான அனுபவங்களைப் பெறுகிறாய்; இதன் காரணமாக உயர்வான ஒளிரும் அழுத்தம் ஒன்று ஏற்படுகிறது. ஆனால் விரைவில் அது நீங்கிவிடுவதால் மீண்டும் நீ சாதாரண உணர்விற்குத் திரும்பிவிடுகிறாய். நீ ஒருமுனைப்படும்பொழுது, உடல் அசைவற்றிருக்கிறது, கல்லைப் போன்று இயக்கமற்று இருக்கிறது. பிராண சக்திகள் அனைத்தும் நிசப்தமான சமாதி நிலையில் இருப்பது போன்றது இது. மனமும் அமைதி அடைந்துவிடுகிறது: அப்பொழுது ‘மூச்சற்ற பலத்தையும் மோனமடைந்த மனதின் சலனமின்மையையும்’ உன்னால் உணர முடியும். பிறகு அந்நிலை நீடிப்பதில்லை, நீ சாதாரண நிலைக்குத் திரும்பிவிடுவாய் அல்லது இந்த அனுபவம் மெதுவாக மறைந்துவிடும்; அழகான சூரியோதயம் மெதுவாக மறைந்து வெளிச்சமடைவதைப் போன்று இந்த அனுபவம் மறைந்துவிடுகிறது. இத்தகைய மாற்றம் தீரென அல்லது

படிப்பட்டியாக ஏற்படுகிறது. ஏதோ ஒரு வகையில் 'இப்பரந்த அகண்ட ஆன்மீகச் சமநிலை'யிலிருந்து அசுவபதி கீழிறங்கி வர வேண்டிய நிலை ஏற்படுகிறது. இந்நிலை ஏன், எப்படி ஏற்பட்டது என்பதை ஸ்ரீஅரவிந்தர் இப்பொழுது சொல்கிறார்.

The restless nether members tire of peace;
 A nostalgia of old little works and joys,
 A need to call back small familiar selves,
 To tread the accustomed and inferior way,
 The need to rest in a natural pose of fall,
 As a child who learns to walk can walk not long,
 Replace the titan will for ever to climb,
 On the heart's altar dim the sacred fire.

'அமைதியற்ற கீழ்நிலை உறுப்பினர்கள்' அதாவது நம்முடைய ஜீவனின் கீழ் பகுதிகளான உடல், வாழ்வின் பகுதிகள், மனது ஆகியவை அமைதியினால் சோர்ந்துவிடுகின்றன, படபடப்பிற்குள்ளாகின்றன, அவை சதா இயங்கிக் கொண்டிருக்கவே விரும்புகின்றன. 'Nostalgia' - பழங்கால நாட்டம். நம்முடைய ஜீவனின் சில பகுதிகள், பழஞ்சிறு வேலைகள் செய்வதையும் அதனால் கிடைக்கும் மகிழ்ச்சியையும் விரும்புகின்றன. அதாவது நம்முடைய சாதாரண செயல்பாடுகளுக்கு திரும்பிச் செல்லவே விரும்புகின்றன. நம்முடைய சாதாரண நிலையை விரும்பும் பகுதி ஒன்று நம்முள் இருக்கிறது, நம்முடைய 'சிறிய பரிச்சயமான ஜீவன்' தான் அறிந்த பாதையிலேயே நடந்து செல்ல, பரிச்சயமான பாதையிலேயே செல்ல, அப்பாதை அற்புதமான, உயர்நிலைக்கு இட்டுச் செல்லும் பாதையாக இல்லாமல் கீழ்த்தரமான பாதையாக இருந்தாலுங்கூட அதில் செல்லவே விரும்புகிறது. நம்மிடம் உள்ள ஏதோ ஒன்று சாதாரணமான ஒன்றிற்கே மீண்டும் செல்ல விரும்புகிறது. நமக்கு "இயல்பாக ஓய்வில் வீழ்ந்து கிடப்பது தேவை"யாக இருக்கிறது. நாம் ஓய்வாக இருக்கும் பொழுது படுக்கையில் படுத்துக் கிடப்போம் - வீழ்ந்து கிடப்பது போன்றது இது. ஆனால் இது நம்மைப் பொறுத்தவரையில் இயற்கையானதாகவே தோன்றுகிறது. ஸ்ரீஅரவிந்தர் இதனை ஒரு குழந்தை நடப்பது போன்றது என்கிறார். ஒரு குழந்தையால் நாள் முழுவதும் நடக்க இயலாது. அதற்கு அடிக்கடி ஓய்வு தேவை, பின் அது தானே நடக்க ஆரம்பிக்கும், நடக்க இயலாமல் கீழே விழுந்துவிடும். இத்தகைய சிறு அசைவுகள், தேவைகள், பழங்கால நாட்டம் ஆகியன அங்கிருந்து நீக்கப்பட்டு அவ்விடத்தில் திடமான

மனவுறுதி, என்றென்றும் மேலேறிக் கொண்டே இருக்க விரும்பும் ஆர்வம் ஆகியவற்றால் நிரப்பப்படுகின்றன. ஆர்வமெனும் “தூய்மையான நெருப்பு”, அக்னி, நம்முடைய இதயக் கோவிலில் ஏற்றப்பட்ட அந்த நெருப்பு மேற்சொன்ன காரணங்களால் கொழுந்துவிட்டு எரியாமல் மங்கிவிட்டது.

An old pull of subconscious cords renews;
It draws the unwilling spirit from the heights,
Or a dull gravitation drags us down
To the blind driven inertia of our base.

நம்முடைய அடியுணர்வின் இயக்கங்கள் நம்மை கீழே இழுக்கின்றன. நாம் நம்முடைய அடியுணர்வுடன் உறுதியான கயிற்றினால் கட்டப்பட்டிருக்கிறோம். அவை நம்மை உயர் நிலைகளுக்குச் செல்லவிடாமல் கீழே இழுக்கின்றன. ஆன்மா உயர்வான நிலையில் இருக்கவே விரும்புகிறது, ஆனால் இந்த அடியுணர்வு ஆன்மாவை சாதாரண உலகிற்கும் சாதாரண நிலைக்கும் மீண்டும் இழுத்துச் செல்கிறது.

இந்த அடியுணர்வு ஓர் ஆகர்ஷண சக்தியைப் போன்று பூமியுடன் நம்மை பிணைத்து வைத்திருக்கிறது. ஆகவே இது நமக்கு பாரமான ஓர் உணர்வை ஏற்படுத்துகிறது, இத்தகைய அடியுணர்வின் பளுவானது நம்மை மேலுலகிற்கு பறந்து செல்ல தடுக்கிறது. இந்த “மந்தமான ஆகர்ஷண சக்தி”, அதாவது உலகின் ஈர்ப்பு சக்தி, “இருட்டில் தள்ளப்பட்ட சடத்தன்மையே நம்முடைய அடிப்படையாக” இருப்பதனால் அது நம்மை கீழே இழுக்கிறது. நம்முடைய அடிப்படையானது ஜடத்தால் ஆனது. ஜடத்தின் தன்மையோ செயலற்று இருப்பது அல்லவா? மேலும் ஜடமானது அடியுணர்வில் இருக்கும் அனைத்துவிதமான ஆற்றல்களினால் குருட்டுத்தனமாக இங்குமங்கும் இழுத்துச் செல்லப்படுகிறது.

This too the supreme Diplomat can use,
He makes our fall a means for greater rise.

பிரபுவே பரம தூதன். நாம் உயரத்திலிருந்து கீழே சாதாரண நிலைக்கு விழுந்துவிட்டாலும் அவன் அதைக் கூட நம்முடைய உயர்வுக்காக பயன்படுத்திக் கொள்கிறான். நாம் இத்தகைய உயர்வான நிலையிலேயே எப்பொழுதும் இருப்பது என்பது இயல்பாகவே சாத்தியமானது அல்ல. நாம் அனைவரும் சிறு குழந்தை நடை பழகுவது போன்றே இருக்கிறோம். ஒரு குழந்தை நடக்கக் கற்றுக் கொள்ளும் பொழுது அதனால் எல்லா நேரமும்

நடக்க முடியாது. இறைவன் நம்முடைய தளர் நடையைக் கூட நம்முடைய முன்னேற்றத்திற்காக உபயோகித்துக் கொள்கிறான். “நம்முடைய வீழ்ச்சியை மிக உயர்ந்து செல்ல அவன் பயன்படுத்திக் கொள்கிறான்.” நம்முடைய முன்னேற்றத்திற்காக, முன்பைவிட மிக உயர்ந்து செல்வதற்காக, நமக்கு உதவுவதற்காக இதனை உபயோகிக்கிறான். இப்பொழுது ஸ்ரீஅரவிந்தர் இத்திட்டம் எவ்வாறு செயலாக்கம் பெறுகிறது என்பதை விவரிக்கிறார்:

For into ignorant Nature's gusty field,
 Into the half-ordered chaos of mortal life
 The formless Power, the Self of eternal light
 Follow in the shadow of the spirit's descent;

நம் முடைய ஆன்மா உயரத்திலிருந்து கீழே இழுத்துச் செல்லப்படும்பொழுது, “உருவமற்ற பேராற்றல், அமர ஒளி கொண்ட ஆத்மன்” இவையிரண்டும் அதனுடன் கீழே வருகின்றன. உயர்நிலையிலிருக்கும் நம்முடைய உயர் உணர்வும் பேராற்றலும் அறியாமை மிக்க இயற்கையின் களத்தில் இறங்குகிறது; அறியாமை மிக்க இக்களம் எப்பொழுதும் பலமான காற்று வீசும் பகுதியாக இருக்கிறது. அவை குழப்பம் நிறைந்த அரைகுறையான மனித வாழ்வில் வந்து இறங்குகின்றன. இத்தகைய ஒழுங்கற்ற, குழப்பம் மிக்க, அறியாமை நிறைந்த வாழ்வைத்தான் நாம் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறோம். நம்முடைய ‘கீழ்நிலை உறுப்பினர்கள்’ உயர்வான சாந்தியினால் சோர்ந்துவிட்ட பொழுது, பழங்கால நாட்டத்தினால் சாதாரண வாழ்வு நடத்த விரும்பும் பொழுது, தனக்கு ஓய்வு தேவைப்படுவதாக எண்ணும் பொழுது ஆன்மா வீழ்ந்துவிடுகிறது. அதனுடன் உயர் நிலையிலிருக்கும் உணர்வும் ஆற்றலும் ஆன்மாவை பின்பற்றி வீழ்ந்துவிடுகின்றன.

The twin duality for ever one
 Chooses its home mid the tumults of the sense.

‘இந்த இரட்டை த்வைதம் எப்பொழுதும் ஒன்றே’: அந்த ஒன்றிலுள்ள இரு அம்சங்கள், ‘உருவமற்ற பேராற்றலும்’ ‘சாசுவதமான ஒளியுள்ள ஆத்மனும்’ ஆகும். சித்சக்தி எனும் இரட்டையர்களைக் கொண்ட அந்த ஏகன் இங்கு வாழத் தெரிவு செய்கிறான், இங்குள்ள சாதாரண வாழ்வில் புலன்களால் அலைக்கழிக்கப்பட்டு துயரங்களுக்கு நடுவே வாழ எத்தனிக்கிறான்.

He comes unseen into our darker parts
 And, curtained by the darkness, does his work,

A subtle and all-knowing guest and guide,
Till they too feel the need and will to change.

அவன், அந்த ஏகன், அப்பரம தூதன், 'காண இயலாதபடி வருகிறான்': நம்முடைய இருளான பகுதிகளில், நம்முடைய ஆழமான பகுதிகளில் அவன் இறங்கி வருவதை நாம் அறிவதில்லை. அவன் அங்கு இருளின் திரைமறைவில் தன் வேலையைச் செய்கிறான். இங்கு curtained எனும் சொல்லைப் பற்றி பார்க்கலாம். Curtain எனும் இச்சொல் நம்முடைய வீட்டு ஜன்னலிலோ அல்லது கதவிலோ தொங்கவிடும் துணியை, திரையை குறிக்கிறது. இத்திரை வெளியிலிருந்து வரும் ஒளியையும், தெருவில் செல்பவர்கள் நம்முடைய வீட்டினுள் நோட்டம் விடுவதையும் தவிர்க்கிறது. ஆனால் ஸ்ரீ அரவிந்தர் இச்சொல்லை curtained என வினைச்சொல்லாக உபயோகிக்கிறார். பிரபு இருளினால் மறைக்கப்பட்டிருக்கிறார். அதனால் அவர் என்ன செய்கிறார் என்பதை நாம் அறியாதவர்களாக இருக்கிறோம். அவர் திரைமறைவில் தன்னுடைய வேலையை தொடர்ந்து செய்தபடி இருக்கிறார். அவர் ஒரு சூட்சுமமானவராகவும், அனைத்தும் அறிந்த விருந்தினராகவும், வழிகாட்டியாகவும், நம்முள்ளே இருந்து வேலை செய்கிறார். அவர் அங்கிருப்பது நமக்குத் தெரியாவிட்டாலும், அவர் தொடர்ந்து தன் பணியை செய்து கொண்டே இருக்கிறார், நம்முடைய அனைத்துப் பகுதிகளும், இருளான பகுதிகளும் கூட தாங்கள் மாற வேண்டிய தருணம் வந்துவிட்டது என்பதை உணரும் வரை நம்முள் வேலை செய்கிறார்.

All here must learn to obey a higher law,
Our body's cells must hold the Immortal's flame.

நாம் அனைவரும், நம்முடைய பகுதிகள் அனைத்தும், நம்முடைய தற்போதைய நிலையை விடுத்து அந்த உயர் நியதிக்கு கீழ்ப்படிய கற்றுக் கொள்ள வேண்டும்; நம்முடைய உடலின் செல்கள் கூட இறவாத அந்த ஜோதியின் பேராற்றலையும் உணர்வையும் தாங்குவதற்கு கற்றுக் கொள்ள வேண்டும்.

Else would the spirit reach alone its source
Leaving a half-saved world to its dubious fate.

இவ்வாறு நடக்கவில்லை என்றால், நம்முடைய இருளான பகுதிகள் உயர் நியதிக்கு அடிபணியும்படி வேலை செய்யவில்லை என்றால், இங்குள்ளவை அனைத்தும் அந்த உயர் நியதிக்கு கீழ்ப்படியும் சாத்தியம் இல்லாது போனால், பின் அந்த ஆன்மா இவ்வுலகிலிருந்து தப்பித்து தன்னுடைய மூலத்திற்கு மீண்டும்

சென்று அதனுடன் இணைந்துவிடும். அவ்வாறு இணைய நேரும் பொழுது அது இவ்வுலகைத் துறந்துவிட வேண்டியதாகிறது. அது இவ்வுலகில் எதையும் மாற்றாமல், காப்பாற்றாமல் அதனை விட்டு நீங்கிவிடுகிறது. மனதெனும் நிலையை அடைந்துவிட்ட பிறகு அதனால் இன்னும் மேலே செல்ல முடியும், ஆனால் உலகை அதன்படியே விட்டுவிட்டுச் செல்வது என்பது “சந்தேகத்திற்கிடமான அதனுடைய விதியிடம்” ஒப்படைப்பதாகும். இவ்வுலகின் விதி எப்படி இருக்கும் என்பதை நம்மால் அறிய முடியாது. ஆனால் இறைவன் இடையறாது இவ்வுலகினை உயர்த்துவதற்காக வேலை செய்து கொண்டிருக்கிறான் என்பது நமக்கு உறுதியாகத் தெரியும். மேலும் ஸ்ரீ அரவிந்தர் சொன்னது போன்று அதிமன மாற்றம் இவ்வுலகில் நிகழப் போவது தீர்மானிக்கப்பட்ட, தவிர்க்க முடியாத ஒன்றாகும்.

Nature would ever labour unredeemed;
 Our earth would ever spin unhelpt in Space,
 And this immense creation's purpose fail
 Till at last the frustrate universe sank undone.

பிரபு இங்கு வந்து உயர் நியதிக்கு கீழ்ப்படியுமாறு நமக்கு உதவவில்லை என்றால் இவ்வாறுதான் நடக்கும். இயற்கை, துன்பத்தினாலும் கடும் உழைப்பினாலும் காப்பாற்றப்படாமல் என்றென்றும் உழன்று கொண்டே இருக்கும். ‘Unredeemed’ எனும் சொல்லைப் பற்றி இங்கு பார்க்கலாம். Redeemed எனும் சொல் கிறிஸ்துவ மதத்தில் உபயோகிக்கப்படும் சொல். இதற்கு “மீட்டுக் கொள்ளுதல்” என்பது பொருள். நமக்கு பணம் தேவையாக இருக்கும் பொழுது நம்மிடம் உள்ள தங்க நகைகளை வங்கியில் கொடுத்துப் பணத்தை கடனாகப் பெற்றுக் கொள்கிறோம். மீண்டும் நாம் கடனை வட்டியுடன் செலுத்தி நம்முடைய தங்க நகையினை மீட்க வேண்டும். கிறிஸ்துவ மதம் இயேசுவின் தியாகத்தைப் பற்றி போதிக்கிறது. இறைவனுக்காக இவ்வுலகை மீட்டுக் கொண்டு வந்ததாக அது கூறுகிறது. ஆன்மா செய்ய வேண்டியது இதுவே ; நம்முடைய இயற்கையின் இருளான பாகங்கள் எல்லாம் உயர் விதிகளுக்கு அடிபணிய கற்றுக் கொள்ளும் வரை ஆன்மா தன்னுடைய பணியை இங்கு செய்கிறது.

இப்படித்தான் வீழ்ந்துவிட்ட இயற்கையை மீட்க வேண்டும், காப்பாற்ற வேண்டும். இயற்கை இவ்வாறு மீட்கப்படவில்லையென்றால் நம்முடைய புவி இந்த அண்டவெளியில் நிராதரவாக முடிவில்லாமல் சுழன்று கொண்டே இருக்க வேண்டியதுதான். அற்புதமான

இந்த சிருஷ்டி உருவாக்கப்பட்டதன் நோக்கம் தோல்வியைத் தழுவும், 'இறுதியாக வெறுத்துப் போன பிரபஞ்சம் அழிக்கப்பட்டு மூழ்கடிக்கப்படும்'. பிரபஞ்சம் எப்படியோ தவறான பாதையில் சென்றுவிட்டது, அதனுடைய நோக்கம் நிறைவேறாமல் தடுக்கப்பட்டுவிட்டது, அதனால் அது மூழ்க வேண்டியதாயிற்று. ஆனால் இவ்வாறு நடக்காது என்கிறார் ஸ்ரீ அரவிந்தர். அந்த பரம தூதுவன் இரகசியமாக தன்னுடைய பணியை செய்து கொண்டே இருக்கிறான், நாம் தோற்றுவிட்டாலும் வீழ்ந்து விட்டாலும் அவன் உயர் சக்திகளை இங்கு கொணர்ந்து இருளை நீக்கும் பொருட்டு பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கிறான்.

Even his godlike strength to rise must fall:
His greater consciousness withdrew behind;
Dim and eclipsed, his human outside strove
To feel again the old sublimities,
Bring the high saving touch, the ethereal flame,
Call back to its dire need the divine Force.

இவ்வரிகள் அசுவபதியைக் குறிக்கின்றன. 'கடவுளையொத்த பலம்' பொருந்தியவர் அசுவபதி. தவத்திற்கும் ஆற்றலின் சக்திக்கும் பிரதிநிதியாக விளங்குபவர். அவருடைய பலம் கடவுளின் பலத்தை ஒத்திருந்தாலும் அவருடைய இயற்கை முற்றிலுமாக திருவுருமாற்றம் அடையும் பொருட்டு, உயர்நிலையை அடைய வீழ்ச்சி எனும் செயல்முறையை பின்பற்ற வேண்டியிருக்கிறது. அவருடைய 'உயர் உணர்வு பின்வாங்கிக் கொள்கிறது' மேலும் அவருடைய மனிதப் பகுதிகள் சூரியன் மறைக்கப்பட்டதைப் போன்று, கிரகணம் ஏற்படும் சமயங்களில் சூரியன் மறைந்துவிடுகிறது அல்லவா? அது போன்று உணர்கிறார். அதனால் அவருடைய புற ஜீவன், 'அவருடைய புற மனிதப்பகுதி', தான் அறிந்த ஞான நிலைக்கு மீண்டும் உயர், உயர்நிலைகளை உய்த்துணரப் போராடுகிறது. அந்நிலையை மீண்டும் கொண்டுவரும் பொருட்டு 'காக்கும் உயர் ஸ்பரிசத்தை' சூட்சும உயர் நிலைகளுக்கு சொந்தமான அந்த ஜோதியை அழைக்கும் முயற்சியில் அது ஈடுபடுகிறது. அவருடைய புற ஜீவன் அத்தேவையை தீவிரமாக உணர்கிறது, மீண்டும் இறைப் பேராற்றலை உணரும் கிலியூட்டும் அந்த அனுபவத்தினுடைய தேவையை அவருடைய மனித இயல்பு உணர்கிறது.

Always the power poured back like sudden rain,
Or slowly in his breast a presence grew;

It clambered back to some remembered height
Or soared above the peak from which it fell.

ஆகவே இந்த வீழ்ச்சிகள் நிலையற்றவை. இவை தற்காலிகமான நிர் பந்தம், கீழியல்பும் மனிதனின் புற இயல்பும் தீவிரமான ஆர்வத்துடன் அழைத்தால் அதற்கு எப்பொழுதுமே ஒரு பதிலுண்டு. அப்பேராற்றல் திடீரென பொழியும் மழையாக கொட்டும் அல்லது அவனுடைய இதயத்தில் இறைவனின் சாந்நித்யம் நம்மால் அறியமுடியாத வகையில் வளரும். பின் அந்த உணர்வு கஷ்டப்பட்டு ஏறுவதற்கு முயற்சிக்கும்; தான் ஏற்கனவே அறிந்த, அடைந்த உயரத்தினை மீண்டும் அடைய கடினமாக முயற்சிக்கும்; அல்லது சில சமயம், ஒரு பறவையைப் போன்று சட்டென உயரத்தை அடைந்துவிடும், 'தான் எங்கிருந்து வீழ்ந்ததோ அந்த உச்சியை அடைய உயரப் பறந்து செல்லும்'. மேலும் எவ்வித முயற்சியுமின்றி அது உயர பறந்து செல்லக் கூடும், தான் பூமிக்கு எங்கிருந்து வீழ்ந்ததோ அதை விட உயரத்திற்கு செல்லக் கூடும்.

Each time he rose there was a larger poise,
A dwelling on a higher spirit plane;
The Light remained in him a longer space.

வீழ்வதும் எழுவதுமான இந்த நடைமுறை அவரை முன்னேறச் செய்கிறது; ஒவ்வொரு முறையும் ஒரு வீழ்ச்சிக்குப் பின் அவர் எழும் பொழுது ஒரு பரந்த சமநிலையை, நிதானத்தை, மேலும் பரந்த தன்மையை அடைகிறார். சில காலம் அந்நிலையிலேயே 'உயர் ஆன்ம நிலை'யிலேயே - உணர்வின் உயர் நிலையிலேயே அவரால் இருக்க முடிகிறது. 'அப்பேரொளி அவருள் அதிக நேரம் நீடித்தது.' அவர் தன்னுடைய இருளான பகுதியில் மீண்டும் விழுவதற்கு முன் ஒவ்வொரு முறையும் அந்த அற்புத அனுபவம் அதிக காலம் நீடித்தது.

In this oscillation between earth and heaven,
In this ineffable communion's climb
There grew in him as grows a waxing moon
The glory of the integer of his soul.

கீழே விழுவதும் பின் உயர்ந்து எழுவதுமான இந்த செயல்முறை மீண்டும் மீண்டும் நடைபெறுகிறது. இதைத்தான் ஊசலாடுதல் என்கிறோம் - பல நிலைகளுக்கிடையே மீண்டும் மீண்டும் நடக்கும் ஒரு செயல், ஓர் அளக்கும் கருவியில் ஊசி ஒரு பக்கத்திலிருந்து மற்றொரு பக்கத்திற்கு செல்வது போல் அல்லது மேலும் கீழும்

செல்வது போன்றது இது. அசுவபதி இது போன்று பூமிக்கும் சொர்க்கத்திற்குமாக சென்று கொண்டிருக்கிறார். சொர்க்கத்திற்கு உயர்வதும் பூமியில் விழுவதுமான இந்த செயல் முன்னேற்றத்தை தருகிறது.

ஒவ்வொரு முறையும் அவர் உயரும் பொழுது இன்னும் உயர்வான நிலையை அடைகிறார். மேலும் அங்கேயே அதிக காலம் இருக்கிறார். எனவே இதனை ஏற்றம் என சொல்லலாம். இவ்வாறு ஏறுதல் ஆன்மிக கூட்டுறவை மென்மேலும் வளரச் செய்கிறது. இந்த ஆன்மிக கூட்டுறவு அவருடைய உயர் தன்மைக்கும் ஆழ்ந்த நிலைக்கும் இடையே தொடர்பை ஏற்படுத்துகிறது ஸ்ரீஅரவிந்தர் இத்தொடர்பைப் பற்றிச் சொல்லும் பொழுது 'ineffable' என்கிறார் - இந்த அனுபவத்தை வார்த்தைகளால் வெளிப்படுத்த முடியாது, ஆனால் அந்த அனுபவம் ஏற்படுகிறது. இந்த அனுபவங்களின் காரணமாக அவருள் உள்ள ஏதோ ஒன்று பெரிதாக, நிலவைப் போன்று ஒளிமிக்கதாக வளர்கிறது. நிலவு மங்கலான பிறைவடிவாக ஆரம்பித்து வளர்கிறது, ஒவ்வொரு மாலைப் பொழுதும் அதிக ஒளிமிக்கதாக மாறி இறுதியில் முழு நிலவாக காட்சி தருகிறது. மீண்டும் தேய்ந்து ஒளியிழந்து நாம் அதனை பார்க்க இயலாமல் மறைந்துவிடுகிறது. அசுவபதியினுள் ஓர் ஒளி பலம் பொருந்தியதாகவும் ஒளிமிக்கதாகவும் வளர்கிறது. அந்த ஒளி 'அவருடைய ஆன்மாவின் முழுமையான பெருஞ்சிறப்பு பெற்ற ஒளி'. Integer எனும் சொல்லை இங்கு பார்க்கிறோம். Integer என்றால் முழு எண் என்பது பொருள். இங்கு இது ஆன்மாவின் முழுமையைக் குறிக்கிறது. மேற்சொன்ன முறையின் காரணமாக அவருடைய ஆன்மா மேலும் பலம் பொருந்தியதாகவும் ஒளி பொருந்தியதாகவும் ஆனது.

A union of the Real with the unique,
 A gaze of the Alone from every face,
 The presence of the Eternal in the hours
 Widening the mortal mind's half-look on things,
 Bridging the gap between man's force and Fate
 Made whole the fragment-being we are here.

இதுதான் அவருள்ளே வளர்ந்து கொண்டிருக்கும் அனுபவம்; அந்த மெய்மையுடன், பரம மெய்மையுடன் ஒன்றாக கலந்த அனுபவத்தை அவர் பெறுகிறார். பல்வேறு தனித்தன்மை வாய்ந்தவைகளில், அவர் பார்க்கும் பலவிதமான முகங்களில் அந்த ஏகனான பரமனைப் பார்க்கும் அனுபவத்தைப் பெறுகிறார். 'பரமனின் சாந்நித்யத்தை

ஒவ்வொரு மணித்துளியிலும்' அவர் அனுபவிக்கிறார். பரமன் என்றால் காலத்தைக் கடந்தவன் என நாம் எண்ணுவதுண்டு. ஆனால் அசுவபதி ஒவ்வொரு மணித்துளியிலும் அவனுடைய சாந்நித்யத்தை உணர்கிறார். இந்த அனைத்து அனுபவங்களும் 'விஷயங்களை அரைகுறையாகப் பார்க்கும் நிலையற்ற மனதை விரிவுபடுத்துகிறது.' நம்முடைய நிலையற்ற மனது விஷயங்களைக் குறுகியதாக, சிதைத்துக் கூறுகிறது. ஆனால் அசுவபதிக்கு இத்தகைய அனுபவங்களினால் மனதின் 'அரைகுறைப் பார்வை' பரந்து விரிகிறது.

இத்தகைய பரந்து விரிந்த மனது 'மனிதனின் ஆற்றலுக்கும் உயர் விதிக்கும்' இடையே ஒரு தொடர்பை, விஷயங்கள் எவ்வாறு நிர்ணயிக்கப்படுகின்றன, என்பதில் ஒரு தொடர்பை ஏற்படுத்துகிறது. இவையனைத்தும் அவரை முழுமையாக்குகின்றன. அதனால்தான் ஸ்ரீ அரவிந்தர் 'integer' எனும் சொல்லை உபயோகித்திருக்கிறார். 'Integer' என்பது முழு எண். இங்கு நாம் அனைவரும் சிறுசிறு கூறுகளால் ஆன ஜீவன்களாக இருக்கிறோம். நம்மைப் பற்றி மிகச் சிறிதளவே நமக்குத் தெரியும், அதுவும் அந்த சமயத்திற்கு எவ்வளவு தெரியவேண்டுமோ அதை மட்டுமே நாம் அறிவோம். இந்த அனுபவத்தின் காரணமாக விதியின் ஆற்றலுக்கும் மனித பலத்தின் வரையறைக்கும் உள்ள தொடர்பை அசுவபதியால் காணமுடிகிறது.

At last was won a firm spiritual poise,
A constant lodging in the Eternal's realm,
A safety in the Silence and the Ray,
A settlement in the Immutable.

உயர்விற்கும் ஆழத்திற்குமாக பயணித்த பின்பு, உயரத்தை அடைவதும் மீண்டும் கீழே விழுவதும், வீழ்ச்சியின் இயல்பான தன்மையாக இருந்தாலும், அசுவபதி 'நிலைத்த ஆன்மிக சமநிலையை' அடைவதில் வெற்றி கண்டதால் "இடையறாது சாசுவதத்தின் சாம்ராஜ்யத்தில் தங்குவது" சாத்தியமாகிறது. இறுதியாக சாசுவதத்தில், அதன் நிலையான சைதன்யத்தில் அசுவபதியினால் நிரந்தரமாக இருக்கமுடிகிறது. அந்த மோனத்திலும் பேரொளியிலும் ஒரு பாதுகாப்பு இருக்கிறது. மீண்டும் கீழே விழும் அபாயம் அங்கில்லை. சாசுவதத்தின் நிலையான சைதன்யத்தில் அவர் குடியேறுகிறார்; உயர் உணர்வில் அவர் தன்னை திடமாக நிலைநிறுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்.

His heights of being lived in the still Self;

His mind could rest on a supernal ground
And look down on the magic and the play
Where the God-child lies on the lap of Night and Dawn
And the Everlasting puts on Time's disguise.

அவருடைய ஜீவனின் உயர்நிலைப் பாகங்கள் அந்த மோனமான பரமாத்மனிடம் வசிக்கின்றன, நிலைத்த, அசைவற்ற, மாறாத ஒருமையில் அவை தம்மை நிலைப்படுத்திக் கொண்டுள்ளன. அங்கு அந்த உயர் நிலையில், உயர் தளத்தில், அவருடைய மனது ஓய்வெடுக்கலாம். மேலும் இவ்வுலகை அங்கிருந்து கீழே பார்க்கிறார், இங்குள்ள சிருஷ்டியை, இங்கு நடக்கும் லீலைகளை, இருளும் விடியலுமான இவ்வுலகின் மடியில் அந்த இறைக்குழந்தை (குழந்தைக் கண்ணன்) வளர்வதை, தெய்வீகம் வளர்வதைப் பார்க்கிறார். இருளும் விடியலும் சகோதரிகள் போன்று அக்குழந்தையை பேணி வளர்க்கின்றனர்.

இந்த இறைக்குழந்தையானது சிருஷ்டியில் குடிகொண்டிருக்கும் இறைவன், அவன் இந்த சிருஷ்டியுடன் பரிணாம வளர்ச்சி அடைபவன், அவனே ஹிரண்யகர்பன், பொன்மய சிசு, அகத்துள் உறையும் இறைவன். அகத்துள் உறையும் இந்த இறைவன் மென்மேலும் முழுமையாக, இந்த சிருஷ்டி பரிணாம வளர்ச்சி அடையும்பொழுது தன்னை வெளிப்படுத்திக் கொள்கிறான். என்றும் எங்கும் நிறைந்திருக்கும் அவன் இவ்வுலகில் தன்னுடைய வளர்ச்சி நிறைவடையும் வரையில் தன்னை மாறுவேடத்தில் மறைத்துக்கொண்டிருக்கிறான். அசுவபதி உயர்நிலையில் இருந்து கொண்டு, உயர் உணர்வில் இருந்து கொண்டு கீழே இவ்வுலகைப் பார்க்கிறார்.

To the still heights and to the troubled depths
His equal spirit gave its vast assent:
A poised serenity of tranquil strength,
A wide unshaken look on Time's unrest
Faced all experience with unaltered peace.

நிலையான ஆன்மிகச் சமநிலையை அவர் அடைந்துவிட்ட காரணத்தால் ஒரு பரந்த சமநிலையைப் பெறுகிறார். ஆன்மா அனைத்திலும் உள்ளது; அது தன்னுடைய ஒன்றிப்பை எங்கும் காண்கிறது, அனைத்தையும் தனதாக உணரும் அனுபவம் பெறுகிறது. ஆதலால் அவருடைய ஆன்மா இயற்கையின் அமைதியான, அற்புதமான உயர்நிலைக்கும் துயரமிக்க ஆழத்திற்கும்

சரிசமமாக “ஆம்” என உரைக்கிறது. Assent என்றால் ஏற்றுக் கொள்ளுதல் என்பது பொருள். சமநிலையிலுள்ள அவருடைய ஆன்மா பரந்து விரியும் தன்மையுள்ள ஆமோதித்தலை அளிக்கிறது. Serenity என்பது ஓர் அருமையான சொல்: சாந்தியுள்ள, அமைதியான அதே சமயம் ஒரு புன்சிரிப்போடு கூடிய நிலை. அவருடைய சமதையுள்ள ஆன்மாவும், அமைதியான வலிமையும் காலத்தின் ஓய்வற்ற தன்மையை அசைவற்று விரிவாகப் பார்த்தது. காலமும் இடமுமான இவ்வுலகில் அனைத்தும் இடையறாது நகர்ந்து கொண்டே இருக்கின்றன. அங்கு அமைதியில்லை, சாந்தியில்லை, ஓய்வில்லை. ஆனால் இப்பொழுது மன்னர் அசுவபதிக்கு நடப்பவை அனைத்தும், துன்பங்களும், தொந்தரவுகளும், முரண்பாடுகளும் அவருடைய அமைதியை குலைக்கவில்லை. அவர் அனைத்தையும் எந்த பாதிப்பும் இல்லாமல் பார்க்கிறார். எல்லா அனுபவங்களையும் மாறாத சாந்தியோடு எதிர்கொள்கிறார். ஸ்ரீ அரவிந்தரும் அன்னையும் தங்களைப் பின்பற்றுபவர்களை, இத்தகைய தன்மையை வளர்த்துக் கொள்ளுமாறு கேட்டுக் கொள்கின்றனர். என்னுடைய ஆசிரியர் திரு. அமல் கிரண் அவர்கள் இந்த வரிகளை சுட்டிக்காட்டி இந்த ஒரு நிலையைத்தான் தான் அடைய விரும்புவதாகக் கூறுவார்.

Indifferent to the sorrow and delight,
 Untempted by the marvel and the call,
 Immobile it beheld the flux of things,
 Calm and apart supported all that is:
 His spirit's stillness helped the toiling world.

அவருடைய ஆன்மிகச் சமநிலை காரணமாக அனைத்து தவந்தகளும், அதாவது எதிர்மாறான விஷயங்கள் எதுவும் அவரை ஆழமாக பாதிக்கவில்லை, விருப்பவெறுப்பற்று இருக்கிறார். துன்பத்திற்கும் சரி அல்லது ஆனந்தத்திற்கும் சரி மறுமொழி பகர்வதில்லை. நாம் அற்புத நிகழ்ச்சிகளால் கவரப்படுவோம், ஆனால் அசுவபதி அற்புதங்களால் கவரப்படவில்லை. அவருடைய ஆன்மா அசைவற்று இருக்கிறது. ஒவ்வொன்றும் நகர்வதையும் மாறுவதையும் அவர் பார்க்கிறார். ஆனால் அவருடைய ஆன்மா அனைத்திற்கும் ஓர் ஆமோதிப்பை அளிக்கிறது. அது மறுப்பு தெரிவிக்கவில்லை, இவ்வுலகிலிருந்து பின்வாங்கவில்லை. அந்த ஆன்மா அனைத்திற்கும் சரிசமமாக ஒப்புதலை அளிக்கிறது. அந்த ஆன்மா எதனாலும் பாதிக்கப்படவில்லை, அது அமைதியாக அனைத்திலிருந்தும் தன்னை விடுவித்துக் கொண்டு அதே சமயம்

அனைத்திற்கும் துணை நிற்கிறது. அவருடைய ஆன்மாவின் அசைவற்ற தன்மை, நிலைத்த அமைதி துன்புறும் உலகிற்கு உதவுகிறது. அன்னையும் ஸ்ரீ அரவிந்தரும் இவ்வாறு நாம் நம்முடைய உண்மையான ஜீவனுடன் ஒருமைப்பட்டிருந்தால் இவ்வுலகில் எவருக்கும் எதற்கும் உதவலாம் என்கின்றனர்.

Inspired by silence and the closed eyes' sight
His force could work with a new luminous art
On the crude material from which all is made
And the refusal of Inertia's mass
And the grey front of the world's Ignorance
And nescient Matter and the huge error of life.

இத்திருவுருமாற்றப் பணியில் அசுவபதி விழிப்புணர்வுடன் தன்னை ஈடுபடுத்திக் கொள்கிறார். முன்பு ஏதோ ஒன்று அவருள் நடந்து கொண்டிருந்தது, அதைப் பற்றி அரைகுறையாகவே அறிந்திருந்தார். ஆனால் அவர் இப்பொழுது ஆன்மிகச் சமநிலையை அடைந்துவிட்ட காரணத்தால், அவருடைய சுய ஆற்றல் ஒரு புதிய ஒளியுடன் செயல்படுகிறது. இத்தகைய திறமை, இவ்வொளி கீழ் இயற்கையை மாற்றும் பணியில் ஈடுபடுகிறது. அவரால் சடத்திலும் தன்னுடைய பணியை தொடரமுடியும். சடம், 'அனைத்தும் தெளிவற்ற பொருளால் ஆக்கப்பட்டிருக்கிறது / மேலும் சடத்தின் திடத்தன்மையின் மறுப்பும்' அங்கிருக்கிறது. இச்சடவுலகில் ஏதோ ஒன்று நகர மறுக்கிறது. மனதின் ஆற்றலால் அதை மாற்ற முடியாது. இப்பொழுது அசுவபதி ஒரு புதிய ஒளியை, புதிய திறமையை அடைந்திருக்கிறார். ஆதலால் "இவ்வுலகின் மங்கலான அறியாமையையும் சடத்தையும்" மாற்றும் பணியை செய்ய முடிகிறது. சடம் அறிவற்று இருக்கிறது. மேலும் அனைத்து துன்பங்களும், குறைகளும், பொய்மையும் கூட வாழ்வு நிலையில் இருக்கின்றன. புற விஷயங்களைத் தவிர்த்து, தம்முடைய அக உணர்வில் ஒருமுனைப்படும் பொழுது அவர் தான் என்ன செய்ய வேண்டும் எனும் உண்மையான குறிப்பை உள்ளேயிருந்து அறிகிறார்.

As a sculptor chisels a deity out of stone
He slowly chipped off the dark envelope,
Line of defence of Nature's ignorance,
The illusion and mystery of the Inconscient
In whose black pall the Eternal wraps his head
That he may act unknown in cosmic Time.

'செப்பமற்ற பொருளில்' அவர் தன் வேலையைச் செய்ய வேண்டும். அவர் ஒரு சிற்பியைப் போன்று வேலை செய்கிறார். ஒரு சிற்பி கல்லிலிருந்து இறை வடிவத்தை செய்யும் பொழுது அந்த வடிவத்தை அக்கல்லில் பார்க்கிறார். அக்கல்லில் இறைவடிவத்தைக் கொண்டுவர தேவையற்ற பகுதிகளை செதுக்கி எடுக்க வேண்டும். இது போன்று அசுவபதியும் இறைத்தன்மை தன்னுள் வளர தேவையற்றவைகளை வெளியேற்றுகிறார். அதனால் அவர் மெதுவாக தன்னை மூடியிருக்கும் கருமைப் படிவை, உயர் பணிக்கு நாம் ஆட்படுவதை தடுக்கும் இயற்கையின் அறியாமையை செதுக்கி வெளியேற்றுகிறார். 'அசேதனத்தின் மாயையும் அதனுடைய புதிரான தன்மையையும்' கூட அவர் வெளியேற்றுகிறார். இந்த அசேதனம் ஒரு கருப்பு துணியைப் போன்று இருக்கிறது என்கிறார் ஸ்ரீஅரவிந்தர். 'Pall' என்பது சவப்பெட்டியின் மீது போர்த்தப்படும் துணி; ஆனால் ஒரு கவிதையில் 'O pall of black night ...': எனச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. சிறிது கூட ஒளியை தன்னுள் நுழையவிடாத அடர்ந்த இருள் சூழ்ந்திருப்பதை இவ்வரிகள் குறிப்பாக உணர்த்துகின்றன. அந்த இறைவன் தன்னுடைய தலையை அசேதனம் எனும் கரிய தன்மையால் மூடிக்கொண்டிருக்கிறான். எனவே அவன் என்ன செய்கிறான் என்பதை நம்மால் அறிய முடிவதில்லை. அதனால் அவனுடைய செயல்பாடுகள் அறிய முடியாதபடி இருக்கின்றன. எவரும் அறியா வண்ணம் இப்பிரபஞ்சத்தின் காலத்தில் மாறுவேடம் பூண்டு செயல்படுகிறான். ஆனால் அசுவபதிக்கோ இந்நிலை கடந்துவிட்டது, அதனால் அவர் அக்கருப்புத் துணியை, அசேதனம் எனும் கரிய உறையை நீக்கும் பணியைத் துவங்க இருக்கிறார்.

A splendour of self-creation from the peaks,
 A transfiguration in the mystic depths,
 A happier cosmic working could begin
 And fashion the world-shape in him anew,
 God found in Nature, Nature fulfilled in God.

இது திருவுருமாற்றத்தின் போது ஏற்படும் நடைமுறை; 'மிக உயர் நிலையிலிருந்து உருவான சுய-சிருஷ்டியின் ஒரு பிரகாசம்'. அவருடைய உயர்நிலையே இந்த பண்படாத பொருளை சீராக்கும் பணியில் ஈடுபடுகிறது. அதே சமயம் மறைந்திருக்கும் இயற்கையின் இரகசியமான ஆழங்களிலும் ஏதோ ஒன்று நடக்கிறது; ஒரு 'உருமாற்றம்' நடைபெறுகிறது. Transfiguration எனும் இச்சொல் கிறிஸ்துவ மதத்தின் உட்பொருளைக் கொண்டது.

தன்னுடைய அகத்தேயுள்ள உண்மையான இறைத்தன்மையை வெளிப்படுத்தும் பொழுது இச்சொல் உபயோகிக்கப்படுகிறது. அவை உருமாற்றம் அடைகின்றன, தன்னுடைய மெய்யான அக இயல்பை வெளிப்படுத்தும் விதமாக அவை மாறுகின்றன. உருமாற்றம் என்பதை திருவுருமாற்றம் என்பதற்கு இணையாகச் சொல்ல முடியாது. உருமாற்றம் என்பது நிலையானதாக இருக்காது. “புதிய ஏற்பாட்டில்” (New Testament) ஒரு பகுதி இருக்கிறது. அதற்கு “மலை மீது ஏற்பட்ட உருமாற்றம்” (The transfiguration on the mountain) என்பது பெயர். மலை மீது இயேசு கிறிஸ்துவும் அவருடைய இரண்டு சீடர்களும் இறைவடிவில் ஒளி வெள்ளமாக காட்சியளித்தார்கள். ஆனால் அவர்கள் அந்த மலையிலிருந்து கீழே வந்தவுடன் சாதாரண மனித வடிவிற்கு மாறிவிட்டனர். உருமாற்றம் நிலையானதாக இருக்க வேண்டும் என்ற அவசியமில்லை. மேற்சொன்ன இவ்விரு வார்த்தைகளுக்கு இணையான மற்றொரு சொல் “Transmutation” என்பது. இதற்கு பொருணிலை மாற்றம் என்பது பொருள்: ஒரு உருவத்திலிருந்து மற்றொரு உருவத்திற்கு மாறுவது. உதாரணமாக கதைகளில் இராஜகுமாரன் தவளையாக மாறினான் என்றும் பின் ஓர் அரசகுமாரி அத்தவளையை முத்தமிட்டபின் மீண்டும் இராஜகுமாரனாக ஆனான் எனப் படித்திருக்கிறோம் அல்லவா அது போன்றது இந்த transmutation என்பது.

இந்த இரு நடைமுறையின் காரணமாக, அதாவது உயர்நிலையிலிருந்தும் ஆழத்திலிருந்தும், “மகிழ்ச்சியான பிரபஞ்சப் பணி தொடங்கியது” — அதாவது இயற்கையில் மாற்றம் நிகழ்ந்தது. அது அவருள்ளும் நடைபெற்றது, அது பிரபஞ்சம் முழுவதிலும் ஒரு தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. நாம் ஒவ்வொருவரும் இப்பிரபஞ்சத்தின் வெளிப்பாடே. அசுவபதி எனும் தனிப்பட்ட மனிதனில் ஒரு தாக்கம் ஏற்படுகிறது. பின் அவருள் உள்ள பிரபஞ்சம், மிகவும் மகிழ்ச்சியுடன் தன் பணியைச் செய்கிறது, அவருள் இப்பொழுது உலகின் உரு புதிதாக மாறுகிறது, அவருள் மாற்றத்தை அடைகிறது. இத்தகைய சீரிய சூழலில் உலகம் மாறுகிறது. அங்கு இறைவன் தன்னை இயற்கையில் காண்கிறான், இயற்கை இறைவனில் பூரணத்துவம் பெறுகிறது. இதுவே உச்ச நிலை அல்லது பரிபூரண நிலை.

நாம் அடிக்கடி, ‘இதுவே இயற்கை’ என்கிறோம் - இயற்கை உணர்வற்று நம்முள்ளும் வெளியேயும் செய்ததையே மீண்டும் மீண்டும் செய்து கொண்டிருக்கிறது. இது நம்முடைய விருப்பத் தேர்வு

அல்ல. அதுதான் இயற்கையின் ஆற்றல். ஆனால் உண்மையில், இயற்கை இறைவனுடைய சித்சக்தியை வெளிப்படுத்துகிறது. எனவே மிக உயர்ந்த நிலையில் இவையிரண்டும் ஒன்று சேரக்கூடும்.

Already in him was seen that task of Power:
Life made its home on the high tops of self;
His soul, mind, heart became a single sun;
Only life's lower reaches remained dim.

பரிணாமம் பூர்த்தியடைவது இந்த நிலையில்தான், சிருஷ்டியின் முழு சாதனையும் இங்கு பூர்த்தியடைகிறது, அது அசுவபதியினுள் தன்னுடைய பூர்த்தியை முதன் முறையாக ஒரு கண நேரம் காட்டுகிறது. வாழ்வு அவருள் உயர்ந்து நின்றது, அது பரமாத்மனின் உயர் நிலையில் தன் இருப்பிடத்தை அமைத்துக் கொண்டது. அவருடைய ஆன்மா, அவருடைய மனது, அவருடைய இதயம் ஆகிய இவையனைத்தும் ஒற்றை சூரியனாக ஆனது, அனைத்தும் இணைந்த ஓர் ஒளியாக ஆனது. ஆனால் கீழ் நிலையில் வாழ்வு இன்னும் தெளிவற்றதாகவே இருக்கிறது — அங்கு அதிக ஒளியில்லை.

But there too, in the uncertain shadow of life,
There was a labour and a fiery breath;
The ambiguous cowled celestial puissance worked
Watched by the inner Witness's moveless peace.

வாழ்வின் கீழ் நிலைகள் மங்கலாக இருந்தாலும் கூட, ஐயப்பாடான நிழலில் இருந்தாலும் கூட, ஏதோ ஒன்று அங்கு தன் வேலையை செய்து கொண்டே இருக்கிறது. அங்கு உழைப்பும் உஷ்ணப் பெருமூச்சும் இருந்தது. நெருப்பு இருந்தால் அங்கு வெப்பமும் ஆற்றலும் இருக்கும் அதே சமயம் ஏதோ ஒரு தூய்மைப்படுத்துதலும் நடந்து கொண்டிருக்கும். 'தெளிவற்ற முட்டாக்கினால் மறைத்துக் கொண்டிருக்கிற விண்ணுலக சக்தி பணியைச் செய்தது.'- Puissance என்றால் சக்தி: விண்ணுலக சக்தி தன்னுடைய வேலையை செய்து கொண்டிருக்கிறது. அது மறைந்து கொண்டிருக்கிறது — Cowled — தலையை கழுத்தோடு சேர்த்து துணியால் மூடிக்கொள்ளுதல். அதனால் அந்த சக்தி என்ன செய்கிறது என்பதை நம்மால் வெளிப்படையாக அறிய முடியவில்லை. Ambiguous என சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ambiguous என்றால் அது எந்தப் பொருளில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது என்பதை உறுதியாக நம்மால் சொல்ல முடியாத நிலை அல்லது அதனுடைய முக்கியத்துவம்

என்ன என்பது நமக்குத் தெரியாது. அந்த சக்தி என்ன செய்கிறது என்பதை நம்மால் நிர்ணயிப்பது கடினமாக இருக்கிறது. ஆனால் அது அங்கு தன் பணியை செய்து கொண்டிருக்கிறது, மேலும் கண்காணித்துக் கொண்டிருக்கிறது. அகத்திலுள்ள சாட்சி புருஷனின் அசையா சாந்தியை கவனித்த வண்ணம் இருக்கிறது. கீழ் நிலையில் சில வேலைகள் நடந்து கொண்டே இருக்கின்றன, தூய்மைப்படுத்துதல், திருவுருமாற்றம் ஆகிய பணிகள் நடைபெற்றுக் கொண்டே இருக்கின்றன. சாட்சி புருஷன் அமைதியாக அதைப் பார்த்துக் கொண்டும் அதற்கு உதவி செய்து கொண்டும் இருக்கிறான்.

Even on the struggling Nature left below
 Strong periods of illumination came:
 Lightnings of glory after glory burned,
 Experience was a tale of blaze and fire,
 Air rippled round the argosies of the Gods,
 Strange riches sailed to him from the Unseen;
 Splendours of insight filled the blank of thought,
 Knowledge spoke to the inconscient stillnesses,
 Rivers poured down of bliss and luminous force,
 Visits of beauty, storm-sweeps of delight
 Rained from the all-powerful Mystery above.

ஆன்மாவும், மனதும் இதயமும் ஒற்றை சூரியனாக மாறியதால் போராடும் இயல்பு கீழே நிழலாக விடப்பட்டாலும், அந்த கீழியல்பிலும் கூட ஒளி நிறைந்த தருணங்கள் ஏற்படுகின்றன. உடலும் கூட ஒன்றன் பின் ஒன்றாக மின்னல் போன்று ஏற்படும் ஒளியையும் அது ஏற்படுத்தும் வெப்பத்தையும் அனுபவிக்கிறது. அந்த அனுபவம் ஆற்றல் மிக்கதாக இருக்கிறது, தூய்மைப்படுத்துதலும் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது.

கடவுள்களின் பொக்கிஷங்கள் நிறைந்த கப்பலை காற்று சுற்றி வளைக்கிறது, 'Argosies' என்பது அரிய பொக்கிஷங்களை ஏற்றிச் செல்லும் சரக்கு கப்பல்களைக் குறிக்கிறது. ஆனால் இந்த சரக்குக் கப்பல்கள் கடவுள்களிடமிருந்து, பிரபஞ்ச சக்திகளிடமிருந்து வருகின்றன, மேலும் அவை அரிய பொக்கிஷங்களைக் கொண்டு வருகின்றன. கண்களுக்கு புலனாகாததிலிருந்து விந்தையான செல்வங்கள் அவரை நோக்கி பயணிக்கின்றன. எண்ணங்கள் அமைதியுறும் பொழுது ஒளி நிறைந்த உள்ஞ்ணர்வு வருகிறது. மேலே இருக்கும் ஞானத்தின் ஆற்றல் இருளான உணர்வற்ற ஆழத்துடன் பேசுகிறது: 'அசேதனத்தின் அசைவற்ற தன்மையுடன்'

கீழேயுள்ள அமைதியுடன் பேசுகிறது. 'ஒளிரும் ஆற்றலும் ஆனந்தமும் ஆறாக கீழே கொட்டியது'. வேதகால ரிஷிகளுக்கு ஆறுகள் ஆற்றலின் சின்னமாகும்; உள்ளே உறையும் சூரியனை வெளிப்படுத்துவதே அவர்கள் மேற்கொண்ட முயற்சியாகும், அது விடுவிக்கப்பட்டவுடன் மேலுலக ஆற்றல் மழையாக கொட்டுகிறது, ஆறாகப் பாய்கின்றது. ஆனந்தமும் ஒளிமிக்க ஆற்றலும் ஆறாக அசுவபதியிடம் பாய்ந்தோடி வருகிறது. 'அழகு அவரை பார்வையிட வருகிறது, ஆனந்தப் பெருவெள்ளம் அவரை அடித்துச் செல்கிறது'; ஆனந்தம் வலுவான புயலாக அவரிடம் வருகிறது. இவையனைத்தும் மேலிருக்கும் புதிரான, பூரண ஆற்றல் மிக்கதிலிருந்து வருகின்றன. இந்த அனுபவங்கள் அனைத்தும் கீழ் இயல்பிலும் ஏற்படுகின்றன.

Thence stooped the eagles of Omniscience.
 A dense veil was rent, a mighty whisper heard;
 Repeated in the privacy of his soul,
 A wisdom-cry from rapt transcendences
 Sang on the mountains of an unseen world;
 The voices that an inner listening hears
 Conveyed to him their prophet utterances,
 And flame-wrapped outbursts of the immortal Word
 And flashes of an occult revealing Light
 Approached him from the unreachable Secrecy.

'Thence' என்றால் அங்கிருந்து என்பது பொருள். மேலேயுள்ள புதிரான, ஆற்றல் மிக்க அந்த கழுகுகள், அகன்ற சிறகுகளைக் கொண்ட ஆற்றல் மிக்க அப்பறவைகள், பொன் கழுகுகள் கீழே வருகின்றன. Stoop எனும் சொல் ஆற்றல் மிக்க பறவைகள் கீழேயுள்ள இரையை பாய்ந்து கவ்வி எடுக்க வானத்திலிருந்து திடீரென கீழே வருவதைக் குறிக்கிறது. இப்பொன் பறவைகள் சர்வஞானம் உடைய பருந்துகள். இப்பறவை திடீரென கீழே வந்து சர்வஞானத்தை அசுவபதிக்கு அளிக்கிறது. அதனால் கனத்த, அடர்ந்த இருளான உணர்வற்ற நிலை கிழிக்கப்படுகிறது. அங்கே ஒரு முணுமுணுப்பு கேட்கிறது, ஆனால் அம்முணுமுணுப்பு பலம் பொருந்தியது, ஆற்றல் நிறைந்தது.

அவருடைய ஆன்மாவின் தனிமையில், உணர்வின் மிக உயர்ந்த நிலையிலிருந்து அவருள் ஞானத்தின் குரல் கேட்கிறது, சிருஷ்டிக்கு அப்பாலுள்ள நிலையிலிருந்து அக்குரல் எழுகிறது. ஆழத்தில் வீற்றிருக்கும் ஆன்மாவுடைய தனிப்பட்ட இடத்திலிருந்து, மிக உயரத்திலிருந்து அசுவபதி அற்புதமான குரல்களைக் கேட்கிறார்.

நம்முடைய தூலக் காதுகளால் கேட்க முடியாத குரல்களை உள்முகமாக கேட்கிறார். அத்தகைய குரல்கள் அசுவபதியிடம் வந்து பேசுகின்றன. அவை என்ன சொல்கின்றன என்பதை அசுவபதியால் புரிந்து கொள்ள முடிகிறது. எதிர்காலத்தில் என்ன நடக்கப் போகிறது என்பதை அவை அவரிடம் அறிவிக்கின்றன. Utterance என்றால் சொற்களால் தெரிவித்தல் என்பது பொருள். Prophet என்றால் தீர்க்கதரிசி, வருவது உரைப்பவர். 'prophet utterances', அசுவபதியிடம் எதிர்காலம் எவ்வாறு இருக்கும் எனச் சொல்கிறது. மேலும் அவர் இறவா திருச்சொல்லைக் கேட்கிறார், இது சிருஷ்டிக்கான சொல், புதிய சிருஷ்டியை உருவாக்க ஆணையிடும் சொல் இது; இந்த இறவா திருச்சொல் தீச்சவாலையாக வருவது போன்று இருக்கிறது அசுவபதிக்கு, flame-wrapped outbursts — விண்வெளி ஆராய்ச்சியாளர்கள் சூரியனின் பரப்பிலிருந்து நெருப்புக் கோளம் வெடித்து வெளியேறுவதை நமக்கு புகைப்படம் எடுத்து காண்பிக்கிறார்கள் அல்லவா? அது போன்ற ஒளி வீசும் நெருப்புக் கோளமாக அச்சொற்கள் வருகின்றன. தன்னை வெளிப்படுத்திக் கொள்ளும் இந்த சூட்சும ஒளியும் மேலே குறிப்பிடப்பட்டுள்ள அசுவபதி கேட்ட சிருஷ்டியை உருவாக்கும் திருச்சொல்லும் அவருக்கு சிறிது நேரமே நீடிக்கும் அனுபவமாக இருக்கிறது. இத்தகைய அனுபவங்கள் நம்மால் புரிந்து கொள்ள முடியாத, நம்மால் எட்ட முடியாத பரம இரகசிய நிலையிலிருந்து அவரை வந்தடைகின்றன.

An inspired Knowledge sat enthroned within
 Whose seconds illumined more than reason's years:
 An ictus of revealing lustre fell
 As if a pointing accent upon Truth,
 And like a sky-flare showing all the ground
 A swift intuitive discernment shone.

நாம் நம் அறிவாற்றலை உபயோகித்து ஞானத்தைத் தேடி அலைகிறோம், பற்பல வருடங்கள் படித்து அதன் மூலம் நாம் சிறிதளவு ஞானத்தையே பெறுகிறோம் அல்லவா? ஆனால் அகத்தூண்டுதலினால் இத்தகைய ஞானம் சில நொடிகளில் நமக்கு கிடைக்கும். இப்பொழுது அசுவபதிக்கு அந்த ஞானம் ஓர் அரசன் தன் சிம்மாசனத்தில் அமர்ந்திருப்பது போன்று அவருள் வீற்றிருக்கிறது. ஒரு நொடிப்பொழுதில், ஒரு கணம் தோன்றிய அகக்காட்சியினால், ஞானம் எனும் அந்த ஒளி அவருள் இருந்து வருகிறது. இங்கு ictus எனும் சொல்லைப் பார்க்கலாம். இது ஓர்

இலத்தீன் மொழிச் சொல். இதற்கு அறைதல் என்பது பொருள், ஆனால் கவிதைகளில் ஒரு குறிப்பிட்ட சொல்லை அழுத்தமாக கூறவோ அல்லது குறிப்பிட்ட வரியின் சந்தத்தையோ இச்சொல் வலியுறுத்துகிறது. ஒவ்வொரு முறையும் அசுவபதிக்கு ஓர் அனுபவம் ஏற்படும் பொழுது ஓர் ஒளிக்கதிர், மறைந்திருக்கும் உண்மையை வெளிப்படுத்துவதாக ஸ்ரீஅரவிந்தர் விளக்குகிறார். 'like a sky-flare', ஓர் ஏவுகணை போன்று அல்லது இருண்ட வானத்தில் பாய்ந்து செல்லும் ஒளிவீச்சைப் போன்று ஒளிவெள்ளமாக வெடித்துச் சிதறி கீழேயுள்ள நிலப்பகுதியை காட்டுவது போன்று இருக்கிறது என்கிறார். 'Discernment' என்பது விஷயங்களை உள்ளது உள்ளபடியே அறியும் திறனைக் குறிக்கிறது. அசுவபதிக்கு திடீரென இத்தகைய திறன் முழுவீச்சுடன், இருளில் திடீரென தோன்றும் சக்திமிக்க ஒளியாக வருகிறது. இத்திறனின் காரணமாக

One glance could separate the true and false,
 Or raise its rapid torch-fire in the dark
 To check the claimants crowding through mind's gates
 Covered by the forged signatures of the gods,
 Detect the magic bride in her disguise
 Or scan the apparent face of thought and life.

ஒரே ஒரு பார்வையில் உண்மையையும் பொய்யையும் வேறுபடுத்திப் பார்க்க முடிகிறது. இதுவே discernment எனப்படுவது - இத்தகைய திறனால் எது அசல், எது புகழ், எது உண்மையானது, மதிப்பிற்குரியது, எது மலிவானது எனப் பகுத்தறிய முடிகிறது. அசுவபதி ஒரே ஒரு பார்வையில், கண நேர நோக்குதலில் இப்பகுத்தறியும் திறனை இப்பொழுது பெற்றுவிட்டார். அல்லது அவருடைய பார்வை, இருளான அடியுணர்வையும் அசேதனத்தையும் காணச் செய்யும் தீப்பந்தத்தை கொண்டிருக்கிறது, அகவுலகில் நுழைய விரும்பும் மனிதர்களை இது சோதித்துப் பார்க்கிறது.

இந்த 'claimants' - உரிமை கொண்டாடுபவர்கள் ஏதோ ஒன்றைப் பெற விரும்புகிறார்கள். மனதெனும் வாயில் வழியே தாங்கள் நுழைவதற்கு உரிமை கொண்டாடுகிறார்கள். அவர்களிடம் அதற்கான கடவுச்சீட்டும் (passport) நுழைவு அனுமதிச் சீட்டும் (visa) உள்ளன. ஆனால் அவை கடவுளர்களின் போலிக் கையெழுத்தைக் கொண்டவை. இவ்வாறு அவர்கள் நுழைவதற்கான நோக்கம் என்னவென்றால் தாம் ஏதோ மேலுலகின் முத்திரையைப் பெற்றது போன்றும் அதனால் அவருடைய மனதில் நுழைய உரிமையுண்டு என்பது போலும் செயல்படுகிறார்கள். ஆனால் அசுவபதியின்

பகுத்தறியும் திறன் காரணமாக அவை உயர் சக்திகளிடமிருந்து வருகிறதா இல்லையா என்பதை உடனடியாக அறிய முடிகிறது. கற்பனைக் கதைகளில் வரும் மாய மணப்பெண்ணாக மாறுவேடத்தில் இருக்கிறது. அவள் பார்ப்பதற்கு இளவரசி போன்றும் இருக்க மாட்டாள், மணப்பெண் போன்றும் இருக்க மாட்டாள். ஆனால் எப்படிப்பட்ட மாறுவேடத்தில் வந்தாலும், இப்பகுத்தறியும் திறன் “ஓ இவளா!” இவள் ஏழ்மையான வயதான பிச்சையெடுக்கும் பெண்மணி எனக் கண்டுபிடித்துச் சொல்லிவிடும். தோற்றத்தைக் கொண்டு, தோற்றமோ முகமூடியோ, எண்ணங்களை, வாழ்வைக் கொண்டு பின்னால் மறைந்திருக்கும் உண்மையை அறிய அசுவபதியால் முடியும். இப்பகுத்தறியும் திறன், இந்த விவேகம் ஆன்மாவின் அற்புதமான கொடை. இத்திறன் பெற்றிருப்பதால் பொய்யிலிருந்து உண்மையை பகுத்தறிய முடிகிறது, விஷயங்கள் உண்மையிலேயே எவ்வாறு இருக்கின்றன, தோற்றங்களின் வழியே உள்ளேயுள்ள தெய்வீகத்தை அறிய முடிகிறது.

அருள்வழிக் கல்வி மையத்தின் கோடைகால பயிற்சி முகாமில் சாவித்ரி நாடகம் நடித்துக் காட்டப்படுகிறது

சாவித்ரி பவன் செய்திகள்

ஜனவரி — ஜூன் 2015

சாவித்ரி பவனின் வாராந்திர வகுப்புகள்:

- ஞாயிறு காலை 10.30-12.00 மணி வரை சாவித்ரி குழு கற்றல்
திங்கள் மாலை 3-4 மணி வரை டாக்டர் ஜெய் சிங் அவர்களின்
“யோகமும் மனிதனின் பரிணாம வளர்ச்சியும்”
மாலை 5-6 மணி வரை திரு. ஆனந்த ரெட்டி
அவர்களின் “சாவித்ரியில் பூரண யோகம்”
- செவ்வாய் காலை 9-12.30 வரை ஆஷிஷ் ஜோஷியின் பூரண
யோகப் பயிற்சிப் பட்டறை
மாலை 3-4 மணிவரை டாக்டர் ஜெய் சிங் அவர்களின்
“யோகமும் மனிதனின் பரிணாம வளர்ச்சியும்”
மாலை 4-5 மணி வரை அன் னையின்
அஜெண்டாவிலிருந்து அன்னையின் ஒலிப்பதிவு
செய்யப்பட்ட பேச்சினை கங்காலட்சுமியுடன்
கேட்கலாம்.
மாலை 5-6 மணி வரை சுதர்சன் நடத்தும் சாவித்ரி
தமிழ் வகுப்பு
மாலை 5.45-7.15 மணி வரை ஓம் மந்திரத்தை
குழுவினர் இசைக்கக் கேட்கலாம்.
மாலை 5.30-6.30 மணி வரை ஷரத்தாவன் நடத்தும்
‘Reading the Life Divine’
- வியாழன் மாலை 4-5 மணி வரை ஷரத்தாவனின் சாவித்ரி
ஆங்கில வகுப்பு.
- வெள்ளி மாலை 3-4 மணி வரை டாக்டர் ஜெய் சிங் அவர்களின்
“யோகமும் மனிதனின் பரிணாம வளர்ச்சியும்”
மாலை 4-5 மணி வரை அன் னையின்
அஜெண்டாவிலிருந்து அன்னையின் ஒலிப்பதிவு
செய்யப்பட்ட பேச்சினை கங்காலட்சுமியுடன்
கேட்கலாம்.

சனி மாலை 4-5 மணி வரை அன்னையின் அஜெண்டாவிலிருந்து அன்னையின் ஒலிப்பதிவு செய்யப்பட்ட பேச்சினை கங்காலட்சுமியுடன் கேட்கலாம்.

மாலை 5-6.30 மணி வரை ஆஷிஷ் ஜோஷி நடத்தும் சத்சங்கம்

ஒவ்வொரு மாதமும் பெளர்ணமி அன்று ஸ்ரீஅரவிந்தரின் சிலை முன்பு சாவித்ரி வாசித்தலும் தியானமும் நடைபெறும்.

ஜனவரி 22லிருந்து மார்ச் 15 வரை சாவித்ரி பவனில் மனித ஒருமைப்பாட்டுப் பல்கலைக்கழகம் கருத்தரங்கை நடத்தியது.

- 1) வேத காயத்ரி மந்திரம் - நிஷ்தா முல்லர் அவர்கள் வழங்கினார்.
- 2) உணர்வின் தத்துவம் - ஹேகலும் ஸ்ரீஅரவிந்தரும் - கருத்தரங்கை நடத்தியவர் ராட் ஹெம்செல் அவர்கள்.
- 3) இசை — சுய வெளிப்பாடு — கருத்தரங்கை வழங்கியவர் லாடிஸ்லாவ் ப்ராஜ்மன்.

ஜனவரி:

- 5 திரைப்படம்: Home ஜான் ஆர்தஸ் பெர்டாட் தயாரித்த இப்படத்தில் பூமியின் அழகு மேலிருந்து காட்டப்பட்டுள்ளது.
- 12 திரைப்படம்: The Genius of India - ஸ்ரீஅரவிந்தரின் 'The Renaissance in India' எனும் புத்தகத்தை தழுவி எடுக்கப்பட்ட திரைப்படம்.
- 19 திரைப்படம்: Let us work to restore The Veda - Part 6
- 22-24 ஜே.வி.அவதானுலு அவர்களின் பிராணாயாம பயிற்சி பட்டறை மூன்று நாட்கள் நடைபெற்றது.
- 26 திரைப்படம்: Meditaitons on Savitri Book One Canto 2 - ஹூதா அவர்களின் ஓவியங்களைக் கொண்டு மனோகர் தயாரித்திருக்கும் இத்திரைப்படத்தில் சாவித்ரி வரிகளை அன்னை வாசிக்க அவருடைய ஆர்கள் இசையுடன் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது
- 31 இசை நிகழ்ச்சி — துருக்கி நாட்டின் பாரம்பரிய புல்லாங்குழல் இசையை வழங்கினார் துகே பாஸார்.

பிப்ரவரி:

- 2 திரைப்படம்: Building Matrimandir – A Labour of Love 1971-2008
- 9 திரைப்படம்: Pictures of Sri Aurobindo's Poems Part 1 — இத்திரைப்படத்தில் ஸ்ரீ அரவிந்தரின் கவிதைகளுக்கான ஓவியங்களை ஹூலிதா வரைந்து அவரே அக்கவிதைகளை வாசித்திருக்கிறார்.
- 16 திரைப்படம் : மலர்களும் அவற்றின் போதனைகளும் : அன்னை ஸ்ரீ அரவிந்தரின் வாழ்வும் பணிகளும்.
- 19 Living with Savitri: ஐந்தாவது டாக்டர் ஆ.ஏ.நட்கர்னி நினைவுச் சொற்பொழிவை நிகழ்த்தினார் டாக்டர் பிரேமா நந்தகுமார் அவர்கள். அச்சமயம் சாவித்ரி பவன் ஷ்ரத்தாவன் எழுதிய English of Savitri புத்தகம் வெளியிடப்பட்டது.
- 23 திரைப்படம்: சாவித்ரியில் தியானம் : Meditations on Savitri Book One Canto 3 — அரசனின் யோகம் : ஆன்மா விடுபாட்டு யோகம்.
- 28 ஆரோவிலில் கல்வி எனும் தலைப்பில் ரஷ்ய மொழியில் உரை நிகழ்த்தப்பட்டது. நிகழ்ச்சியை ஏற்பாடு செய்தவர் ரோசா.

மார்ச்:

- 2 திரு.கிரீத் ஜோஷி அவர்களின் ஒளிப்பதிவு செய்யப்பட்ட இரண்டு உரைகள் இடம் பெற்றன. முதலாவது — Auroville, the City the Earth needs பகுதி ஒன்று மற்றும் இரண்டு. இரண்டாவது — 2013 ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் அவருடன் நடத்தப்பட்ட நேர்காணல்.
- 4 Ordinary Intuition and the Intuitive Mind of Sri Aurobindo — கோர்டன் அவர்களின் பயிற்சிப்பட்டறை நடைபெற்றது.
- 6 The Eternity Game & The Golden Ball: யுவான் ஆர்ட்டு மற்றும் மேதானந்தா கண்டுபிடித்த இந்த உளவியல் ரீதியான விளையாட்டை வழங்கியவர் ப்ரான்ஸ்.

- 6 நெதர்லாந்து நாட்டில் பூரண யோகத்தை எவ்வாறு பயில் கின்றனர் என்பது பற்றி தன்னுடைய அனுபவங்களைப் பகிர்ந்து கொண்டார் ஆத்தி.
- 9 திரைப்படம்: **புவியின் யோகம்** - சாவித்ரி நூல் ஒன்று காதை ஒன்றிலிருந்து தெரிவு செய்யப்பட்ட பத்திகளை அன்னை வாசிக்க ஹூதா இவற்றிற்கு ஓவியங்கள் தீட்டியுள்ளார்.
- 12 ஆரோவில் ரிட்டீட் குழுவினர் காலை 7 மணி முதல் 8 மணி வரை சாவித்ரி பவன் ஆம்பி தியேட்டரில் தியானம் செய்தனர்.
- 15 லாடிஸ்லாவ் ப்ராஜ்மன் அவர்களின் தனி வயலின் இசை நிகழ்ச்சி நடை பெற்றது.
- 16 திரைப்படம்: ஸ்ரீ அரவிந்தரும் மனித இனத்தின் எதிர்காலம் பற்றிய அவருடைய கனவுகளும்.
- 20 The Eternity Game & The Golden Ball: யுவான் ஆர்ட்டு மற்றும் மேதானந்தா கண்டுபிடித்த இந்த உளவியல் ரீதியான விளையாட்டை வழங்கியவர் ப்ரான்ஸ்.
- 23 திரைப்படம்: ஸ்ரீ அரவிந்தரின் கவிதைகள் பகுதி இரண்டு — இத்திரைப்படத்தில் ஹூதா ஓவியங்களை வரைந்து ஸ்ரீ அரவிந்தரின் கவிதைகளை வாசித்திருக்கிறார்.

ஏப்ரல்:

- 1-31 அடில் எனும் ஆரோவில்வாசியின் கலைப்படைப்பான “திருவுருமாற்றம்” கண்காட்சி இடம் பெற்றது.
- 6 திரைப்படம்: Journey to the Life Divine – Part I — நவம்பர் 24, 1926 வரை ஸ்ரீ அரவிந்தர் அன்னை இருவரின் வாழ்வும் பணியும் ஆசிரமத்தின் தோற்றம் ஆகியவற்றை விளக்கும் படம்.
- 13 திரைப்படம்: Sri Aurobindo’s Integral Yoga – Evolution Fast-Forward – Part 2: 3D கிராபிக்ஸ் தொழில்நுட்பத்தின் மூலம் ஆரோவில்லில் சோபனம் எனும் அமைப்பு இத்திரைப்படத்தை தயாரித்திருந்தது.
- 14 ஸ்ரீ அரவிந்தர் அன்னை தியான மையம், சிவகாசியிலிருந்து அன்பர்கள் சாவித்ரி பவனுக்கு விஜயம் செய்தார்கள். திரு.வரதராஜன் அவர்கள்

கண்காட்சி: "திருவுருமாற்றம்"

சாவித்ரி பற்றியும் ஆரோவில் சம்பந்தமாக அன்னை கூறியவை பற்றியும் உரையாற்றினார்.

- 20 திரைப்படம்: Journey to the Life Divine – Part 2 – ஆன்மிக வாழ்வு வாழ ஒரு புதிய உலகை உருவாக்க அன்னையின் முயற்சியை விளக்குகிறது இத்திரைப்படம்.
- 27 திரைப்படம்: Meditations on Savitri – Book 1: The Book of Beginnings, Canto 4 ஹூதா அவர்களின் ஓவியங்களைக் கொண்டு மனோகர் தயாரித்திருக்கும் இத்திரைப்படத்தில் சாவித்ரி வரிகளை அன்னை வாசிப்பதையும் பின் அதன் மீது ஒருமுனைப்படுவதையும் கற்றுத்தருகிறார் நிஷ்தா.

மே:

மே மாதம் முதல் ஒவ்வொரு வெள்ளிக்கிழமையும் மாலை 5.30 மணி முதல் 6.30 மணி வரை ஸ்ரீஅரவிந்தரின் அக்னி சூத்திரங்கள் பற்றிய வகுப்பு துவங்கப்பட்டது. ரிக் வேதத்திலுள்ள அக்னி சூத்திரங்களை வாசிப்பதையும் பின் அதன் மீது ஒருமுனைப்படுவதையும் கற்றுத்தருகிறார் நிஷ்தா.

2 அலிஸ் அவர்கள் ஆங்கிலம் கற்பது பற்றிய பயிற்சிப் பட்டறையை நடத்தினார்.

21 அருள்வழிக் கல்வி மையத்தின் கோடைப் பயிற்சி முகாமின் ஒரு பகுதியாக குழந்தைகள் சாவித்ரி

பவனுக்கு வருகை தந்தனர். அவர்களுக்கு தனலட்சுமி அவர்கள் அன்னையின் 12 பண்புகளைப் பற்றியும் ஸ்ரீஅரவிந்தரின் சாவித்ரி பற்றியும் விளக்கினார்.

25 NDTV குழுவினர் உலக யோக தினத்தை முன்னிட்டு ஸ்ரீஅரவிந்தரின் பூரண யோகம் பற்றிய பயிற்சிப் பட்டறையை படம் பிடித்தனர்.

30 Integral Healing — டாக்டர் கீதா ஆரோபிரேமியின் ஒரு நாள் பயிற்சிப் பட்டறை நடைபெற்றது.

ஜூன்:

22 திரைப்படம்: Living with Savitri – டாக்டர் பிரேமா நந்தகுமார் அவர்கள் பிப்ரவரி 19ஆம் தேதியன்று சாவித்ரி பவனில் ஆற்றிய டாக்டர் எம்.வி. நட்கர்னி 5வது நினைவுச் சொற்பொழிவின் வீடியோ திரையிடப்பட்டது.

29 திரைப்படம்: Meditations on Savitri: Book One Canto 5: ஹூதா அவர்களின் ஓவியங்களைக் கொண்டு மனோகர் தயாரித்திருக்கும் இத்திரைப்படத்தில் சாவித்ரி வரிகளை அன்னை வாசிக்க அவருடைய ஆர்கள் இசையுடன் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

உலக யோக தினத்தை முன்னிட்டு ஜூன் 21 அன்று காலை நடைபெற்ற யோகாசன பயிற்சி

சாவித்ரி பவன் எனும் கனவு

ஆரோவிலில் ஒரு சூழலைப் பற்றிய எங்கள் கனவு
அது

சாவித்ரியே அதன் மூச்சு

உலகின் அனைத்து பாகங்களிலிருந்து வரும்
சாவித்ரி அன்பர்களை அது வரவேற்கும்

சாவித்ரி ஆராய்ச்சியை ஊக்குவிக்கும் மையமாக
அது விளங்கும்

ஸ்ரீஅரவிந்தரின் சத்தியப் பெருவெளிப்பாடான
சாவித்ரி எனும் மகாகாவியத்தை அனுபவிக்க,
புரிந்து கொள்ளத் தேவையான அனைத்து
நூல் குறிப்புகளையும் செயல்பாடுகளையும்
தன்னகத்தே கொண்டிருக்கும்

சூரியனிடமிருந்து வெளிப்பட்ட உண்மை
எனப்படும் சாவித்ரி பரிமளிக்கும் பவனமாக
விளங்கும்.

சாவித்ரி பவன் பணிகளுக்கு எவ்வாறு உதவலாம்

சாவித்ரி பவன் நன்கொடைகளையும் நல்லெண்ணம் கொண்டோரின் பொருளுதவியையுமே சார்ந்திருக்கிறது. சாவித்ரி பவன் கனவு நனவாக தாங்கள் கீழ் கண்ட ஏதேனும் ஒரு முறையில் தங்களுடைய நன்கொடைகளை அனுப்பலாம்.

கிரெடிட் கார்டு / டெபிட் கார்டு மூலம் நன்கொடைகளைச் செலுத்த விரும்புவர்கள் www.auroville.com/donations எனும் இணையதளம் மூலம் தாங்கள் விரும்பும் நன்கொடைகளை அனுப்பலாம். ரூ.500லிருந்து ரூ.10,000 வரை இதன் மூலம் அனுப்ப முடியும். பெறுபவர் (recipient) எனும் இடத்தில் Savitri Bhavan எனக் குறிப்பிடவும்.

காசோலைகள் அல்லது வரைவோலைகள்

காசோலைகள் மற்றும் வரைவோலைகள் Auroville Unity Fund எனும் பெயருக்கு எடுக்கப்பட்டு கீழ்க்கண்ட முகவரிக்கு அனுப்ப வேண்டுகிறோம்.

நீங்கள் இந்தியாவில் வசிப்பவராக இருந்தால்

- உங்கள் காணிக்கைகளை இணையதள வங்கி வசதிகள் மூலமாகவோ அல்லது நேரிடையாகவோ செலுத்த விரும்பினால் (Direct transfer) State Bank of India: Branch Code No.03160: Current account no. 10237876031; வருமான வரிச் சட்டம் செக்ஷன் 35(i)(iii) கீழ் 100% வரி விலக்கு பெற விரும்புவோர் Current account no. 31612623238ஐ உபயோகப்படுத்துமாறு கேட்டுக் கொள்கிறோம்.

தங்கள் நன்கொடைகளை இவ்வாறு அனுப்பும்பொழுது அதை எங்களுக்குத் தெரிவிக்க வேண்டுகிறோம். பின் இதனை வங்கியில் சரிபார்த்து உடனடியாக அதற்கான இரசீதை எங்களால் அனுப்ப முடியும்.

- ரூ.500 அல்லது அதற்குக் குறைவாகவோ அனுப்பினால் அதை M.O. அல்லது D.D. மூலம் அனுப்ப வேண்டுகிறோம். வெளியிடங்களிலிருந்து காசோலைகள் மூலம் அனுப்பினால் அதைப் பெறுவதற்கு அதிக அளவு செலவாகிறது. மாதந்தோறும் சிறு நன்கொடை அனுப்புபவர்கள் மூன்று மாதத்திற்கொருமுறை அனுப்புமாறு கேட்டுக் கொள்கிறோம்.

எல்லாத் தொடர்புகளுக்கும்

சாவித்ரி பவன்

ஆரோவில் - 605101, தமிழ்நாடு

தொலை பேசி: 0091(0)413-2622922

மின்னஞ்சல்: savitribhavan@auroville.org.in

இணையதள முகவரி: www.savitribhavan.org

சாவித்ரி பவன் SAIER செயற்திட்டத்தின் கீழ் இயங்குகிறது.
(ஸ்ரீ அராபிந்தோ பன்னாட்டுக் கல்வி ஆராய்ச்சி மையம்)

“சாவித்ரி
உலகின்
திருஉருமாற்றத்திற்கான
மந்திரம்”

அன்னை